

No. 14018

**SWEDEN
and
NORWAY**

**Agreement for the avoidance of double taxation with
respect to taxes on income and fortune. Signed at
Stockholm on 1 November 1971**

Authentic texts: Swedish and Norwegian.

Registered by Sweden on 20 May 1975.

**SUÈDE
et
NORVÈGE**

**Conventioun teudant à éviter la double imposition en matière
d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Signée à
Stockholm le 1er novembre 1971**

Textes authentiques : suédois et norvégien.

Enregistré par la Suède le 20 mai 1975.

[SWEDISH TEXT — TEXTE SUÉDOIS]

AVTAL MELLAN KONUNGARIKET SVERIGE OCH KONUNGARIKET NORGE FÖR UNDVIKANDE AV DUBBELBESKATTNING BETRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST OCH FÖRMÖGENHET

Konungariket Sveriges regering och Konungariket Norges regering har, föranledda av önskan att ingå nytt avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1. PERSONER SOM OMFATTAS AV AVTALET

Detta avtal är tillämpligt på personer som har hemvist i en avtalslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2. SKATTEN SOM OMFATTAS AV AVTALET

1 §. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet som uppbäres av envar av de avtalslutande staterna eller deras regionala eller kommunala förvaltningsmyndigheter, oberoende av sättet för skatternas uttagande.

2 §. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås skatter som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, härunder inbegripna skatter på vinst genom avyttring av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3 §. De skatter som avses i detta avtal är särskilt:

a) beträffande Sverige:

- 1) den statliga inkomstskatten, sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna,
- 2) ersättningsskatten,
- 3) utskiftningskatten,
- 4) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar,
- 5) skogsvårdsavgiften,
- 6) den kommunala inkomstskatten, samt
- 7) den statliga förmögenhetsskatten;

(skatt av sådant slag benämnes i det följande "svensk skatt");

b) beträffande Norge:

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten och kommuner,
- 2) statsskatten för utvecklingshjälp,
- 3) avgiften till staten på ersättningar som uppbäres av artister bosatta i utlandet, samt
- 4) sjömansskatten;

(skatt av sådant slag benämnes i det följande "norsk skatt").

4 §. Detta avtal tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som framledes uttages vid sidan av eller i stället för de nu gällande skatterna.

Som skatter på inkomst eller förmögenhet enligt detta avtal anses icke sådana skatter som särskilda skatter på lotterivinster och vadhållning samt arvs- och gåvoskatter.

5 §. De berörda myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall vid slutet av varje år meddela varandra de ändringar som skett i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3. ALLMÄNNA DEFINITIONER

1 §. Där icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige och inbegriper varje utanför Sveriges territorialvatten beläget område, inom vilket Sverige enligt svensk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter med avseende på naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag;

b) "Norge" åsyftar Konungariket Norge och inbegriper varje utanför Norges territorialvatten beläget område, inom vilket Norge enligt norsk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter med avseende på naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag; uttrycket inbegriper icke Svalbard, Jan Mayen och de norska besittningarna utanför Europa;

c) "person" inbegriper fysisk person, bolag och varje annan sammanslutning;

d) "bolag" åsyftar varje slag av juridisk person eller varje subjekt, som i beskattningshänseende behandlas som juridisk person;

e) "medborgare" åsyftar varje fysisk person som är medborgare i en avtalsslutande stat och varje juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt gällande lag i en avtalsslutande stat;

f) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag, som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag, som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

g) "internationell trafik" inbegriper varje resa utförd av fartyg eller luftfartyg som användes av företag vars verkliga ledning utövas i en avtalsslutande stat, med undantag för resa som är begränsad uteslutande till en avtalsslutande stat;

h) "behöriga myndigheter" åsyftar i vardera avtalsslutande staten finansministern eller den myndighet åt vilken uppdragits att i finansministerns ställe handha frågor rörande detta avtal.

2 §. Då en avtalsslutande stat tillämpar bestämmelserna i detta avtal anses varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter som omfattas av avtalet.

Artikel 4. SKATTERÄTTSLIGT HEMVIST

1 §. I detta avtal förstås med uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" varje person som enligt lagstiftningen i denna stat är underkastad beskattning där på grund av hemvist, bosättning, styrelses säte eller varje annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper icke fysisk person som är skattskyldig i denna avtalsslutande stat endast om han uppbär inkomst från källor där.

2 §. Då på grund av bestämmelserna i 1 § fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna fastställs hans hemvist enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena).

- b) Om det icke kan avgöras i vilken avtalsslutande stat centrum för levnadsintressena är beläget eller om han icke i någondera staten har ett hem, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han stadigvarande vistas.
- c) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han är medborgare.
- d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom överenskommelse.

3 §. Då på grund av bestämmelserna i 1 § av denna artikel person, som är fysisk person, har hemvist i båda avtalsslutande satserna, anses personen i fråga ha hemvist i den avtalsslutande stat där dess verkliga ledning utövas.

Artikel 5. FAST DRIFTSTÄLLE

1 §. Med uttrycket "fast driftställe" förstås i detta avtal en stadigvarande affärsanordning, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2 §. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjande av naturtillgång,
- g) plats för byggnads- eller installationsarbete, som varar mer än tolv månader.

3 §. Uttrycket "fast driftställe" innefattar icke:

- a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,
- b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,
- c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,
- d) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning,
- e) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för att ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art för företaget.

4 §. Person som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten—härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i 5 §—behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten om han innehar och i denna förstnämnda stat regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5 §. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att dessa personer därvid utövar sin vanliga affärsverksamhet.

6 §. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller av ett bolag som uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

Artikel 6. INKOMST AV FASTIGHET

1 §. Inkomst av fastighet får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2 §. *a)* Uttrycket "fastighet" har—såvida icke punkt *b)* nedan föranleder annat—den betydelse som uttrycket har enligt gällande skattelagstiftning i den avtalsslutande stat där fastigheten i fråga är belägen.

b) Uttrycket "fastighet" inbegriper dock alltid egendom som utgör tillbehör till fastighet, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fastigheter är tillämpliga, nyttjanderätt till fastighet samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruva, källa eller annan naturtillgång.

3 §. Bestämmelserna i 1 § tillämpas på inkomst, som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller genom annan användning av fastighet.

4 §. Person med hemvist i en avtalsslutande stat, som uppstår inkomst av fastighet belägen i den andra avtalsslutande staten, skall vid beskattningen av inkomsten i sistnämnda stat erhålla avdrag för kostnader för fastigheten efter samma regler som gäller för personer med hemvist i denna sistnämnda stat. Fullt avdrag skall även medges för gåldräntor för fastigheten.

5 §. Bestämmelserna i 1, 3 och 4 §§ tillämpas även på inkomst av fastighet som tillhör företag och på inkomst av fastighet som användes vid utövande av fritt yrke.

Artikel 7. INKOMST AV RÖRELSE

1 §. Inkomst av rörelse, som förvärvas av företag i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får inkomsten beskattas i den sistnämnda staten med endast så stor del därav, som är hänförlig till det fasta fridstället.

2 §. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänföres i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst av rörelse, som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3 §. Vid bestämmandet av inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning—härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning—antingen kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget, eller annorstädes. Bestämmelserna i denna paragraf medför emellertid icke rätt till avdrag för kostnader som är av sådant slag att avdrag icke skulle ha kunnat medges om det fasta driftstället hade varit ett fristående företag.

4 §. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat brukat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i 2 § icke hindra att i

denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom ett sådant förfarande. Förfarandet skall dock vara sådant att resultatet står i överensstämmelse med de i denna artikel angivna principerna.

5 §. Inkomst anses icke hänförlig till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköpes genom det fasta driftställets försorg för företagets räkning.

6 §. Vid tillämpningen av föregående paragrafer bestäms inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, genom samma förfarande år från år såvida icke särskilda förhållanden föranleder annat.

7 §. Ingår i rörelseinkomsten inkomstslag, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, beröres bestämmelserna i dessa artiklar icke av reglerna i förevarande artikel. Det förutsättes att bestämmelserna i denna paragraf icke hindrar en avtalsslutande stat att vid bestämmandet av den inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället medtaga inkomst av aktier eller andelar, fordringar, egendom eller annan rättighet som äger verkligt samband med rörelse vilken bedrivs från det fasta driftstället.

8 §. Uttrycket "inkomst av rörelse" i denna artikel inbegriper sådan inkomst av rörelse som förvärvas av delägare i rörelsedrivande personsammanslutning (handelsbolag, kommanditbolag och norska "stille selskaper").

Artikel 8. INKOMST AV SJÖ- OCH LUFTFART

1 §. Inkomst som förvärvas genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat där företagets verkliga ledning utövas.

2 §. Om den verkliga ledningen för sjöfartsföretag i internationell trafik utövas ombord på ett fartyg, anses ledningen utövad i den avtalsslutande stat där fartyget har sin hemmahamn, eller om någon sådan hamn icke finns, i den avtalsslutande stat där fartygets redare har hemvist.

3 §. Företag som bedriver sådan verksamhet som avses i 1 § anses ha sin verkliga ledning i båda avtalsslutande staterna, om

- a) företaget drives av sammanslutning eller bolag med solidariskt och obegränsat ansvariga intressenter eller delägare, och
- b) en eller flera av de ansvariga delägarna eller intressenterna har hemvist i en avtalsslutande stat och en eller flera i den andra avtalsslutande staten, samt
- c) det icke är uppenbart att företagets ledning utövas endast i en avtalsslutande stat.

I sådant fall beskattas i vardera staten endast den andel av företagets inkomst som tillkommer delägare med hemvist där.

4 §. Inkomst som förvärvas av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) beskattas i vardera avtalsslutande staten i proportion till den andel i konsortiet vilken innehas av den delägare som har hemvist i denna stat.

Artikel 9. INTRESSEGEMENSKAP MELLAN FÖRETAG

I fall då

- a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller
- b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital,

iakttåges följande.

Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser avtalas eller föreskrives villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får alla inkomster, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Då i en avtalsslutande stat uppkommer fråga som avses i denna artikel skall den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten underättas i syfte att genomföra nödvändig justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i denna stat. När anledning därtill föreligger kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande rörande inkomstens beräkning.

Artikel 10. UTDELNING

1 §. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2 §. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, i enlighet med lagstiftningen i denna stat. Där icke bestämmelserna i 3 § föranleder annat, får emellertid skattesatsen icke överstiga

- a) 5 procent av utdelningens bruttobelopp om mottagaren är ett bolag (med undantag för handelsbolag och enkelt bolag) som direkt eller indirekt behärskar minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital,
- b) 15 procent av utdelningens bruttobelopp i övriga fall.

3 §. Vid beskattningen i Norge av utdelning från norskt bolag till svenskt bolag (med undantag för handelsbolag och enkelt bolag), som direkt eller indirekt behärskar minst 25 procent av det norska bolagets kapital, får skatten icke överstiga 15 procent. Denna bestämmelse gäller så länge norska bolag är berättigade till avdrag vid statsbeskattningen för all utdelad vinst.

4 §. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av begränsningen enligt 2 och 3 §§.

Bestämmelserna i 2 och 3 §§ berör icke bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

5 §. Med uttrycket "utdelning" förstås inkomst av aktier eller andra rättigheter, fordringar ej inbergräpna, med rätt till andel i vinst samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist jämställs med inkomst av aktier.

6 §. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten skall i sistnämnda stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

7 §. Bestämmelserna i 1, 2 och 3 §§ tillämpas icke, om mottagaren av utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, samt den andel av vilken utdelningen i fråga härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

8 §. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat icke påföra någon skatt på utdelning, som bolaget betalar till person som ej har hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst som uppkommit i denna stat.

Artikel 11. RÄNTA

1 §. Räkta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2 §. Med uttrycket "ränta" förstås inkomst av statsobligationer, andra obligationer eller skuldebrev, antingen de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller ej och antingen de medför rätt till andel i vinst eller ej. Uttrycket åsyftar även inkomst av varje annat slags fordran liksom även all annan inkomst som enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat från vilken inkomsten härrör jämställs med inkomst av försträckning.

3 §. Bestämmelserna i 1 § tillämpas icke, om mottagaren av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken räntan härrör samt den fordran av vilken räntan härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4 §. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12. ROYALTY

1 §. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2 §. Med uttrycket "royalty" förstås varje slag av belopp som betalas såsom ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk (kinematografisk film och filmer eller inspelade band för radio- eller televisionssändning häri inbegripna), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller fabrikationsmetod samt för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskapliga utrustning eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3 §. Bestämmelserna i 1 § tillämpas icke, om mottagaren av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken royaltyn härrör samt den rättighet eller egendom av vilken royaltyn härflyter äger verkligt samband med rörelse, som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4 §. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att beloppet av utbetald royalty med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller upplysning för vilken royaltyn erlägges, överstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13. REALISATIONSVINST

1 §. Vinst på grund av avyttring av sådan fastighet som avses i artikel 6 § 2 får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2 §. Vinst på grund av avyttring av lös egendom, som är att hänföra till anläggnings- eller driftkapital i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken en person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Motsvarande gäller vinst på grund av avyttring av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med avyttring av hela företaget) eller sådan stadigvarande anordning.

3 §. Vinst, på grund av avyttring av fartyg eller luftfartyg, vilka användes i internationell trafik, samt lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana fartyg eller luftfartyg, beskattas—utan hinder av bestämmelserna i 2 §—endast i den avtalsslutande stat som enligt bestämmelserna i artikel 8 får beskatta inkomst av sådan verksamhet.

4 §. Vinst på grund av avyttring av annan än i 1, 2 och 3 §§ angiven egendom beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

5 §. Bestämmelserna i 4 § skall icke påverka Norges rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst på grund av avyttring av aktier i norskt bolag då aktierna tillhör fysisk person som har hemvist i Sverige och som under någon del av de senaste fem åren före avyttringen av aktierna har haft hemvist i Norge.

6 §. Bestämmelserna i 4 § skall icke påverka Sveriges rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst som person med hemvist i Norge förvärvar vid avyttring av aktier eller andelar i bolag vars väsentliga tillgångar utgöres av fastighet, under förutsättning att personen i fråga haft hemvist i Sverige under någon del av de senaste fem åren före avyttringen.

Artikel 14. FRITT YRKE

1 §. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat, om han icke i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Om han har en sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast så stor del därav som är hänförlig till denna anordning.

2 §. Uttrycket ”fritt yrke” inbegriper självständig vetenskaplig litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 15. ENSKILD TJÄNST

1 §. Där icke bestämmelserna i artiklarna 16, 17, 19 och 20 samt artikel 21 § 2 föranleder annat, beskattas löner och liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom anställning, endast i denna stat såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i denna andra stat, får ersättning som uppbäres för arbetet beskattas där.

2 §. Utan hinder av bestämmelserna i 1 § beskattas inkomst, vilken uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat för arbete som utförts i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, under förutsättning att

a) mottagaren vistas i den andra avtalsslutande staten under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under ifrågakvarande beskattningsår,

- b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare, som icke har hemvist i den andra staten, samt
- c) ersättningen icke såsom omkostnad belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i den andra avtalsslutande staten.

3 §. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utförts ombord på

- a) svenskt eller norskt fartyg endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet fartyget har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt fartyg, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag vars verkliga ledning utövas i Sverige eller Norge, med svenskt respektive norskt fartyg;
- b) luftfartyg i internationell trafik och luftfartyg som användes av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) endast i den avtalsslutande stat där den som uppbär arbetsinkomsten har hemvist;
- c) fiske-, sälfångst- eller valfångstfartyg endast i den avtalsslutande stat där den som uppbär arbetsinkomsten har hemvist, även då inkomsten för arbetet utgår i form av viss lott eller andel av vinsten av fiske-, sälfångst- eller valfångstverksamheten.

4 §. Utan hinder av bestämmelserna i 1 och 2 §§ i denna artikel beskattas inkomst, som uppbäres av person med hemvist i kommun i en avtalsslutande stat vilken direkt gränsar till riksgränsen mellan Sverige och Norge, för personligt arbete som utföres i sådan kommun i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, under förutsättning att ifrågavarande person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

Artikel 16. INKOMST VID UPPSÄTTNING OCH UNDERHÅLL AV SPÄRRSTÄNGSEL FÖR RENAR LÄNGS DEN SVENSK-NORSKA RIKSGRÄNSEN

1 §. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 beskattas inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för personligt arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten om arbetet avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den svensk-norska riksgränsen, vilka sträckor anges i avtal enligt 3 §.

2 §. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7 beskattas inkomst, som uppbäres av företag i en avtalsslutande stat av verksamhet, som bedrivs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten om verksamheten avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den svensk-norska riksgränsen, vilka sträckor anges i avtal enligt 3 §.

3 §. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staten skall träffa ömsesidigt avtal om de sträckor längs riksgränsen på vilka bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas.

Artikel 17. STYRELSEARVODEN

1 §. Styrelsearvoden och liknande ersättningar, som uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat i egenskap av styrelseledamot i ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2 §. Bestämmelserna i 1 § i denna artikel gäller icke beskattningen av ersättning för annat personligt arbete för bolaget än sådan verksamhet som anges i 1 §.

Artikel 18. ARTISTER OCH IDROTTSMÄN

1 §. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker, professionella

idrottsmän och liknande yrkesutövare förvärvar genom sin personliga verksamhet i denna egenskap, beskattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2 §. I de fall inkomst genom personligt arbete, som utföres av artist eller professionell idrottsman, icke tillfaller artisten eller idrottsmannen själv, utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utför arbetet.

Artikel 19. PENSIONER, LIVRÄNTOR OCH UTBETALNINGAR
FRÅN SOCIALFÖRSÄKRINGSMYNDIGHET

1 §. Pensioner (med undantag för pensioner som avses i artikel 20 § 1) och liknande ersättningar, som i anledning av tidigare anställning uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat samt livräntor som uppbäres av sådan person, beskattas endast i denna stat.

2 §. Utan hinder av bestämmelserna i 1 § får utbetalningar från socialförsäkringsmyndighet i en avtalsslutande stat, vilka uppbäres enligt sociallagstiftningen i denna stat av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas i den förstnämnda staten.

3 §. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp, som skall utbetalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 20. ALLMÄN TJÄNST

1 §. Ersättningar, pensioner däri inbegripna, som utbetalas av—eller från fonder inrättade av—en avtalsslutande stat eller dess regionala eller kommunala förvaltningsmyndigheter till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten på grund av arbete som utförts i den förstnämnda statens eller dess regionala eller kommunala förvaltningsmyndigheters tjänst, får beskattas i denna stat.

2 §. Bestämmelserna i artiklarna 15, 17 och 19 tillämpas på ersättningar eller pensioner, vilka utbetalas på grund av arbete utfört i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat eller dess regionala eller kommunala förvaltningsmyndigheter.

Artikel 21. STUDERANDE

1 §. Studerande eller affärs- eller hantverkspraktikant, som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande för sin undervisning eller utbildning och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas icke i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning under förutsättning att beloppen utbetalas till honom från källa utanför denna stat.

2 §. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i en avtalsslutande stat som under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår innehar anställning i den andra staten för att erhålla praktiskt erfarenhet i anslutning till studierna beskattas icke i sistnämnda stat för inkomst av anställningen.

Artikel 22. ÖVRIGA INKOMSTER

Där icke bestämmelserna i föregående artiklar i detta avtal föranleder annat, beskattas inkomst, som förvärfvas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat, oavsett om inkomsten härrör från källa i en avtalsslutande stat eller ej.

Artikel 23. FÖRMÖGENHET

1 §. Förmögenhet bestående av sådan fastighet som avses i artikel 6 § 2 får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2 §. Skuld, vilken är hänförlig till fastighet som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar i den andra avtalsslutande staten, skall avdragas vid bestämmandet av fastighetens nettovärde.

3 §. Förmögenhet, bestående av lös egendom hänförlig till anläggnings- eller driftkapital i ett företags fasta driftställe eller av lös egendom, som ingår i en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, får beskattas i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

4 §. Förmögenhet, bestående av fartyg eller luftfartyg som nyttjas i internationell trafik samt lös egendom som är hänförlig till nyttjandet av sådana fartyg eller luftfartyg, beskattas endast i den avtalsslutande stat som enligt bestämmelserna i artikel 8 får beskatta inkomst av sådan verksamhet.

5 §. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

Artikel 24. METODER FÖR UNDVIKANDE AV DUBBELBESKATTNING

1 §. Om person med hemvist i Norge uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Sverige, skall Norge, såvida icke bestämmelserna i 2 och 3 §§ föranleder annat, undantaga sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning. Vid bestämmandet av skatten på sådan persons återstående inkomst eller förmögenhet får dock den skattesats tillämpas som skulle ha varit tillämplig om inkomsten eller förmögenheten i fråga icke undantagits från beskattning.

2 §. Om person med hemvist i Norge uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 10 får beskattas i Sverige, skall Norge från ifrågavarande persons inkomstskatt avräkna ett belopp som motsvarar den skatt som erlagts i Sverige. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Sverige.

3 §. Om person med hemvist i Sverige uppbär vinst som avses i artikel 13 § 5 och som får beskattas i Norge, skall Norge från ifrågavarande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i Sverige erlagts på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på ifrågavarande vinst.

4 §. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Norge, skall Sverige, såvida icke bestämmelserna i 5 § föranleder annat,

- a) från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i Norge;
- b) från vederbörande persons förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i Norge.

Avräkningsbeloppet skall emellertid icke i något fall överstiga beloppet av den del av svensk inkomstskatt eller förmögenhetsskatt, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller den förmögenhet som får beskattas i Norge.

5 §. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i Norge, skall sådan inkomst eller förmögenhet vara undantagen från beskattning i Sverige. Sverige får

dock vid bestämmandet av skatten på sådan persons återstående inkomst eller förmögenhet tillämpa den skattesats som skulle ha varit tillämplig om inkomsten eller förmögenheten i fråga icke undantagits från beskattning.

6 §. Om person med hemvist i Norge uppbär vinst som avses i artikel 13 § 6 och som kan beskattas i Sverige, skall Sverige från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i Norge erlagts på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av den svenska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på ifrågavarande vinst.

Artikel 25. LIKSTÄLLIGHET MELLAN SKATTSKYLDIGA

1 §. Medborgare i en avtalsslutande stat skall, oavsett var han har hemvist, icke i den andra avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav av annat slag eller mer tyngande än medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad. Tillämpningen av bestämmelserna i denna paragraf begränsas icke av artikel 1 i avtalet.

2 §. Beskattningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning som företag eller person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag eller personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, som bedriver samma verksamhet.

Denna bestämmelse skall icke anses medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådana personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medges personer med hemvist i den egna staten. Bestämmelsen medför icke heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla skattebefrielse för utdelning eller andra utbetalningar till bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten.

Bestämmelserna i denna paragraf skall icke heller hindra en avtalsslutande stat att beskatta inkomst som uppbäres av fast driftställe enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i den andra avtalsslutande staten. Beskattningen skall dock motsvara den beskattning som tillämpas för aktiebolag och därmed jämförliga bolag med hemvist i den förstnämnda staten på deras icke utdelade vinst.

3 §. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag och mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav, som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

4 §. Bestämmelserna i denna artikel skall icke anses medföra förpliktelse för Norge att medge svenska medborgare, som icke är födda i Norge av norska föräldrar, de särskilda skatteförmåner som enligt skattelagen för landet den 18 augusti 1911 § 22 andra stycket och skattelagen för städerna den 18 augusti 1911 § 17 andra stycket medges norska medborgare och personer födda i Norge av norska föräldrar (personer med norsk "innfödsrett").

5 §. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 26. FÖRFARANDET VID ÖMSESIDIG ÖVERENSKOMMELSE

1 §. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat gör gällande, att i en

avtalslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medför eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, kan han—utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning—göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den avtalslutande stat där han har hemvist.

2 §. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men ej själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalslutande staten i syfte att undvika en mot detta avtal stridande beskattning.

3 §. De berörda myndigheterna i de avtalslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som ej omfattas av detta avtal. De behöriga myndigheterna kan träffa skälig överenskommelse även beträffande frågor som—utan att vara reglerade i avtalet—på grund av olikhet i de båda staternas principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de direkta skatterna på inkomst och förmögenhet.

4 §. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående paragrafer. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom ramen för en kommitté bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna.

Artikel 27. DIPLOMATISKA OCH KONSULÄRA BEFATTNINGSHAVARE

1 §. Detta avtal påverkar icke privilegier i beskattningshänseende, som enligt folkrättens allmänna regler eller stadganden i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

2 §. Diplomatsk eller konsulär befattningshavare (med undantag för honorärkonsul) eller befattningshavare vid avtalslutande stats representation med stadigvarande uppdrag, vilken är belägen i den andra avtalslutande staten eller i en tredje stat, anses—utan hinder av bestämmelserna i artikel 4 §§ 1-3 i detta avtal—vid tillämpningen av avtalet ha hemvist i den utsändande staten om

- a) han icke är medborgare i mottagarstaten, och
- b) han enligt folkrättens allmänna regler icke kan beskattas i sistnämnda stat för inkomst från källa utanför denna stat.

Artikel 28. LUOSSAVAARA-KIIRUNAVAARA AKTIEBOLAG

Genom detta avtal ändras icke det den 31 oktober 1962 ingångna avtalet mellan Sverige och Norge angående grunderna för fördelning i beskattningshänseende av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inkomster.

Artikel 29. TERRITORIELL UTVIDGNING

1 §. Detta avtal kan antingen i dess helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta delar av Norges territorium som har undantagits från avtalets tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 § 1 b), under förutsättning att där uttages skatter av i huvudsak samma slag som de som avses i detta avtal. Varje sådan utvidgning skall gälla från den dag och med de ändringar och villkor, häri inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de båda staterna genom diplomatisk noteväxling.

2 §. Om detta avtal enligt artikel 31 upphör att gälla skall, såvida icke annat överenskommits mellan de avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla även beträffande varje territorium, vartill avtalet utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 30. IKRAFTTRÄDANDE

1 §. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i Oslo snarast möjligt.

2 §. Detta avtal träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och dess bestämmelser tillämpas på inkomst som förvärfvas den 1 januari 1972 eller senare samt beträffande förmögenhet för vilken skatt utgår på grund av taxering år 1973 eller senare.

3 §. Avtalet mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, som undertecknades i Stockholm den 27 september 1956, och tilläggsavtalet, som undertecknades i Oslo¹ den 21 maj 1959, skall upphöra att gälla från och med den tidpunkt då förevarande avtal blir tillämpligt enligt 2 §.

Artikel 31. UPPHÖRANDE

Detta avtal förblir i kraft tills det uppsägs av en avtalsslutande stat.

Envar av de avtalsslutande staterna kan—senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än fem år efter dagen för avtalets ikraftträdande—på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla:

- a) beträffande inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare, samt
- b) beträffande skatt på förmögenhet som utgår på grund av taxering andra kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

¹ Should read: "Stockholm"—Devrait se lire «Stockholm».

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

AVTALE MELLOM KONGERIKET NORGE OG KONGERIKET
SVERIGE TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING MED
HENSYN TIL SKATTER AV INNTEKT OG FORMUE

Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering, som ønsker å slutte en ny avtale til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, er blitt enige om følgende bestemmelser:

Artikkel 1. DE PERSONER SOM AVTALEN GJELDER

Denne avtale får anvendelse på personer som er bosatt i en av, eller i begge, de Kontraherende Stater.

Artikkel 2. DE SKATTER SOM AVTALEN GJELDER

1. Denne avtale får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av hver av de Kontraherende Stater eller deres regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.

2. Som skatter av inntekt og formue anses skatter som utskrives av den samlede inntekt, den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder innbefattet skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom samt skatter av verdistigning.

3. De skatter som denna avtale gjelder, er særlig:

(a) for så vidt angår Norge:

- (1) inntekts- og formueskatten til staten og kommuner,
- (2) statsskatten til utviklingshjelp,
- (3) statsavgiften av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet, samt
- (4) sjømannsskatten

(i det følgende kalt "norsk skatt");

(b) for så vidt angår Sverige:

- (1) inntektsskatten til staten herunder innbefattet sjømannsskatten og kupongskatten,
- (2) erstatningsskatten,
- (3) utdelingsskatten,
- (4) bevillingsavgiften for visse offentlige forestillinger,
- (5) skogkulturavgiften,
- (6) den kommunale inntektsskatt samt
- (7) formueskatten til staten

(i det følgende kalt "svensk skatt").

4. Denne avtale gjelder også skatter av samme eller vesentlig lignende art som sener blir utskrevet i tillegg til, eller i stedet for, de gjeldende skatter.

Som skatter av inntekt eller formue etter denne avtale anses ikke slike skatter som særskilte skatter av gevinst ved lotterier og veddemål samt arve- og gaveskatter.

De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater vil ved utgangen av hvert år gi hverandre underretning om endringer som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

Artikkel 3. ALMINNELIGE DEFINISJONER

1. Hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i avtalen denne betydning:

(a) "Norge" betyr Kongerik et Norge, herunder innbefattet ethvert område utenfor Norges sjøterritorium hvor Norge i henhold til norsk lovgivning og overensstemmende med folkeretten kan utøve sine rettigheter med hensyn til naturforekomster på havbunnen eller i dens undergrunn; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske besittelser utenfor Europa;

(b) "Sverige" betyr Kongeriket Sverige, herunder innbefattet ethvert område utenfor Sverige sjøterritorium hvor Sverige i henhold til svensk lovgivning og overensstemmende med folkeretten kan utøve sine rettigheter med hensyn til naturforekomster på havbunnen eller i dens undergrunn;

(c) "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenlutning;

(d) "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;

(e) "statsborger" betyr enhver fysisk person som er borger av en Kontraherende Stat og enhver juridisk person, ethvert interessentskap eller enhver sammenslutning som erverver sin rettslige status fra gjeldende lov i en Kontraherende Stat;

(f) "foretagende i en Kontraherende Stat" og "foretagende i den annen Kontraherende Stat" betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en Kontraherende Stat, og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen Kontraherende Stat;

(g) "internasjonal fart" innbefatter enhver reise utført av et skip eller luftfartøy som drives av et foretagende hvis virkelige ledelse utøves i en Kontraherende Stat, unntatt en reise som utelukkende er begrenset til en Kontraherende Stat;

(h) "kompetente myndigheter" betyr i hver av de Kontraherende Stater finansministeren eller den myndighet som har fullmakt til i finansministerens sted å behandle spørsmål vedrørende denne avtale.

2. Ved en kontraherende Stats anvendelse av bestemmelsene i denne avtale skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som går inn under avtalen.

Artikkel 4. SKATTEMESSIG BOPEL

1. I denne avtale forstås med uttrykket "person bosatt i en Kontraherende Stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er undergitt beskatning der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignende kriterium. Uttrykket innbefatter ikke noen fysisk person som er skattepliktig i den nevnte Kontraherende Stat bare hvis han erverver inntekt fra kilder i denne stat.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge de Kontraherende Stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

(a) Han skal regnes for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene).

- (b) Hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken Kontraherende Stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har vanlig opphold.
- (c) Hvis han har vanlig opphold i begge de Kontraherende Stater, eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvorav han er statsborger.
- (d) Hvis han er statsborger av begge de Kontraherende Stater, eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er hjemmehørende i begge de Kontraherende Stater, skal den regnes for hjemmehørende i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse utøves.

Artikkel 5. FAST DRIFTSSTED

1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne avtale en fast forretningsinnretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket "fast driftssted" skal særlig omfatte:

- (a) et sted hvor foretaket har sin ledelse,
- (b) en filial,
- (c) et kontor,
- (d) en fabrikk,
- (e) et verksted,
- (f) et bergverk, stenbrudd eller et annet sted hvor naturforekomster utnyttes,
- (g) stedet for et bygningsarbeid eller monteringsarbeid hvis varighet overstiger tolv måneder.

3. "Fast driftssted" foreligger ikke når:

- (a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer eller ting som tilhører foretaket;
- (b) varer eller ting som tilhører foretaket holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
- (c) varer eller ting som tilhører foretaket holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
- (d) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller ting eller ved innsamling av opplysninger for foretaket;
- (e) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller lignende virksomhet som i forhold til foretaket er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.

4. En person som i en Kontraherende Stat utøver virksomhet på vegne av et foretak i den annen Kontraherende Stat—med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 5—skal anses for å være et fast driftssted i den førstnevnte stat. Det forutsettes at han i denne stat har fullmakt til å avslutte kontrakter på vegne av foretaket og vanligvis utøver denne fullmakt der, samt at hans virksomhet ikke innskrenker seg til innkjøp av varer eller ting for foretaket.

5. Et foretak i en Kontraherende Stat skal ikke anses for å ha et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller en annen uavhengig mellom-

mann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

6. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, eller som avslutter forretninger i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører i og for seg ikke at et av disse selskaper blir fast driftssted for det annet.

Artikkel 6. INNTEKT AV FAST EIENDOM

1. Inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.

2. (a) Uttrykket "fast eiendom" skal—med forbehold av underavsnitt (b) nedenfor—defineres i overensstemmelse med gjeldende skattelovgivning i den Kontraherende Stat hvor vedkommende eiendom ligger.

(b) Uttrykket "fast eiendom" skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i landbruks- og skogsbruksbedrifter, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast gods, bruksrett til fast eiendom og rett til faste og varierende ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre grunnherligheter.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt ved direkte bruk, utleie og ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. En person som er bosatt i en Kontraherende Stat og oppbærer inntekt av fast eiendom som ligger i den annen Kontraherende Stat, skal ved beskatningen i den sistnevnte stat innrømmes fradrag for utgifter vedrørende eiendommen etter de samme regler som gjelder for personer bosatt i den sistnevnte stat. Likeledes skal det gis fullt fradrag for gjeldsrenter vedrørende eiendommen.

5. Bestemmelsene i punkt 1, 3 og 4 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom når den tilhører et foretagende og når den benyttes ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7. FORTJENESTE VED FORRETNINGSVIRKSOMHET

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretagende i en Kontraherende Stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretandet utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretandet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den sistnevnte stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretagende i en Kontraherende Stat utøver forretningsvirksomhet i den Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der, skal det i hver av de Kontraherende Stater tilskrives vedkommende faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som foretandet har pådratt seg i anledning av det faste driftssted, herunder innbefattet direktjonsog alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpet i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder. Bestemmelsene i dette punkt medfører imidlertid ikke rett til fradrag for utgifter som er av slik karakter at fradrag ikke ville blitt innrømmet hvis det faste driftssted hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende.

4. Hvis det har vært vanlig praksis i en Kontraherende Stat i henhold til denne stats lovgivning å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal regelen i punkt 2 ikke være til hinder for at denne Kontraherende Stat fastsetter den skattbare fortjeneste på denne måte. Den fremgangsmåte som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dets innkjøp av varer eller ting for foretagendet.

6. Ved anvendelsen av de foranstående punkter skal den fortjeneste, som tilskrives det faste driftssted, fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne avtale, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel. Det forutsettes at reglene i dette punkt ikke skal være til hinder for at en Kontraherende Stat ved beregningen av den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted, tar med inntekt som skriver seg fra aksjer eller andeler, fordringer, eiendom eller annen rettighet som reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som drives gjennom det faste driftssted.

8. Uttrykket "fortjeneste" i denne artikkel omfatter også slike forretningsinntekter som oppbevares av et medlem ved deltagelse i et næringsdrivende interessentskap (handelselskaper, kommandittelskaper og norske stille selskaper).

Artikkel 8. SKIPSFART OG LUFTFART

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skall bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet utøves.

2. Hvis den virkelige ledelse for et skipsfartsforetagende i internasjonal fart er ombord i et skip, skal den anses utøvet i den Kontraherende Stat hvor skipets hjemstedshavn ligger, eller hvis noen slik hjemstedshavn ikke finnes, i den Kontraherende Stat hvor den som driver skipet er bosatt.

3. Et foretagende som utøver virksomhet som omhandlet under punkt 1, skal anses for å ha sin virkelige ledelse i begge Kontraherende Stater, forutsatt at

- (a) foretagendet drives av en sammenslutning eller et selskap med solidarisk og ubegrenset ansvarlige interessenter eller medlemmer, og
- (b) en eller flere av de ansvarlige medlemmer eller interessenter er bosatt i en Kontraherende Stat og en eller flere i den annen Kontraherende Stat, og
- (c) det ikke er åpenbart at foretagendets ledelse utøves i en av de Kontraherende Stater alene.

I dette tilfelle skattlegges i hver av statene bare den andel av foretagendets fortjeneste som tilfaller deltager som er bosatt der.

4. Fortjeneste som erverves av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skattlegges i hver av de Kontraherende Stater i forhold til den andel i konsortiet som innehas av den deltager som er hjemmehørende i denne stat.

Artikkel 9. INTERESSEFELLESKAP MELLOM FORETAGENDER

I tilfelle hvor

- (a) et foretagende i en Kontraherende Stat direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av et foretagende i den annen Kontraherende Stat, eller innehar en andel i dette foretagendets kapital, eller

- (b) samme personer direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av såvel et foretagende i en Kontraherende Stat som et foretagende i den annen Kontraherende Stat, eller innehar en andel i begge disse foretagenders kapital, skal følgende gjelde:

Hvis det i slike tilfelle mellom to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært anvendt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt ett av de to foretagender, men i kraft av disse vilkår ikke er tilfalt dette, kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendes fortjeneste.

Når det i en Kontraherende Stat oppstår spørsmål som omhandlet i denne artikkel, skal den kompetente myndighet i den annen Kontraherende Stat underrettes med henblikk på at nødvendig justering skal gjennomføres med hensyn til beregning av inntekten for det foretagende som er hjemmehørende i denne stat. Når det foreligger grunn til det, kan de kompetente myndigheter treffe rimelig avgjørelse vedrørende inntektens beregning.

Artikkel 10. DIVIDENDER

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den Kontraherende Stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til lovgivningen i denne stat. Med forbehold om bestemmelsene i punkt 3, skal den skattesats som anvendes dog ikke overstige

(a) 5 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis mottageren er et selskap (unntatt interessentskap), som direkte eller indirekte kontrollerer minst 25 prosent av det utdelende selskaps kapital;

(b) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

3. Ved skattleggingen i Norge av dividender utdelt av et norsk selskap til et svensk selskap (unntatt interessentskap) som direkte eller indirekte kontrollerer minst 25 prosent av det norske selskaps kapital, kan det anvendes en skattesats som dog ikke må overstige 15 prosent. Denne bestemmelse gjelder så lenge norske selskaper ved statsskatteligningen har rett til å kreve fradrag i overskuddet for samtlige dividender som utdeles.

4. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal komme overens om fremgangsmåten ved gjennomføringen av skattebegrensningen i henhold til punkt 2 og 3.

Bestemmelsene i punkt 2 og 3 berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår det overskudd hvorav dividendene utdeles.

5. Uttrykket "dividender" betyr avkastning av aksjer eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i gevinst, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer etter skattelovgivningen i den Kontraherende Stat hvor det selskap som foretar utdelingen er hjemmehørende.

6. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat til et selskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, skal i den sistnevnte stat være unntatt fra beskatning i den utstrekning dette ville ha vært tilfelle etter lovgivningen i denne stat, hvis begge selskaper hadde vært hjemmehørende der.

7. Bestemmelsene i punkt 1, 2 og 3 gjelder ikke når mottageren av dividendene er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende, og den andel hvorav dividendene utdeles, reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

8. Hvor et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, oppbeholder fortjeneste eller inntekt fra den annen Kontraherende Stat eller om de innebærer ikke skattlegge dividender, utdelt av selskapet til personer som ikke er bosatt i denne stat. Den sistnevnte stat kan heller ikke pålegge selskapet noen skatt av ikke-utdelt overskudd. Reglene foran gjelder selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra den sistnevnte stat.

Artikkel 11. RENTER

1. Renter som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal bare kunne skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Uttrykket "renter" betyr inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller om de innebærer rett til andel i gevinst, og gjeldsfordringer ellers av enhver art, så vel som all annen inntekt som i henhold til skattelovgivningen i den Kontraherende Stat som inntekten skriver seg fra er likestillet med inntekt av utlånt kapital.

3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke når mottageren av rentene er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder i den annen Kontraherende Stat, hvor rentene skriver seg fra, et fast driftssted, såfremt den gjeldsfordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

4. Når det betalte rentebeløp—på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann og sett i relasjon til den gjeldsfordring som det erlegges for—overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingene fortsatt være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne avtales øvrige bestemmelser.

Artikkel 12. ROYALTY

1. Royalty som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal bare kunne skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Uttrykket "royalty" betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av eller retten til å bruke hvilken som helst opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter (herunder innbefattet kinematografiske filmer og filmer eller bånd for radio- eller fjernsynsutsendelse), patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke når mottageren av royaltyen er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder i den annen Kontraherende stat, hvor royaltyen skriver seg fra, et fast driftssted, såfremt den rettighet eller eiendom som foranlediger royaltyen reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet, som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

4. Når det betalte royalty-beløp—på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for—overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av vederlaget fortsatt være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne avtales øvrige bestemmelser.

Artikkel 13. FORMUESGEVINST

1. Formuesgevinst ved avhendelse av fast eiendom, som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor slik eiendom ligger.

2. Formuesgevinst ved avhendelse av løssøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte Stat. Dette gjelder også løssøre som hører til en fast innretning som en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretandet) eller av fast innretning som nevnt.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2, skal formuesgevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøyer drevet i internasjonal fart og løssøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer, bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat, som etter reglene i artikkel 8 tilkommer retten til å skattlegge fortjenesten ved utøvelse av slik virksomhet.

4. Formuesgevinst ved avhendelse av enhver annen eiendom enn omhandlet i punkt 1, 2 og 3, skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor avhenderen er bosatt.

5. Bestemmelsene i punkt 4 skal ikke berøre Norges rett til etter sin egen lovgivning å skattlegge gevinst ved avhendelse av aksjer i et norsk aksjeselskap når aksjene tilhører en fysisk person bosatt i Sverige som har vært bosatt i Norge i løpet av de seneste fem år før avhendelsen av aksjene finner sted.

6. Bestemmelsene i punkt 4 skal ikke berøre Sveriges rett til etter sin egen lovgivning å skattlegge gevinst som en person bosatt i Norge oppebærer ved avhendelsen av aksjer eller andeler i et selskap hvis vesentlige aktiva består av fast eiendom under forutsetning av at vedkommende person har vært bosatt i Sverige i løpet av de seneste fem år før avhendelsen finner sted.

Artikkel 14. SELVSTENDIGE PERSONLIGE TJENESTER ('FRITT YRKE')

1. Inntekt som en person bosatt i en Kontraherende Stat erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre vedkommende i den annen Kontraherende Stat vanligvis råder over en fast innretning som tjener utøvelsen av hans virksomhet. Hvis han råder over slik innretning, kan inntekten skattlegges i den annen Kontraherende Stat, men bare så meget av den som kan tilskrives den faste innretning.

2. Uttrykket "fritt yrke" omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art—så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlegge og revisor.

Artikkel 15. PRIVAT TJENESTE

1. Med forbehold av betemmelsene i artiklerne 16, 17, 19, 20 og 21, punkt 2, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre arbeidet er utført i den annen Kontraherende Stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, kan godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen Kontraherende Stat, bare skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at:

- (a) mottagaren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som tilsammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende inntektsår, og
- (b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
- (c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren opprettholder i den annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, skal godtgjørelse for lønnsarbeid utført ombord i:

- (a) norsk eller svensk skip bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvis nasjonalitet skipet har; ved anvendelsen av denne bestemmelse skal utenlandsk skip som befraktes på såkalt bareboat basis av et foretagende hvis virkelige ledelse utøves i Norge eller Sverige likestilles med henholdsvis norsk eller svensk skip;
- (b) luftfartøyer i internasjonal fart og luftfartøyer som drives av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den oppebærer godtgjørelsen for lønnsarbeidet er bosatt;
- (c) Fiske-, selfangst- eller hvalfangstfartøyer bare kunna skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den som oppebærer lønnsgodtgjørelsen er bosatt, også når godtgjørelsen for lønnsarbeidet utredes i form av en viss lott eller part av utbyttet av fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomheten.

4. Uansett bestemmelsene i punkt 1 og 2 i denne artikkel, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som oppebæres av en person bosatt i en kommune i en Kontraherende Stat som direkte grenser til Riksgrensen mellom Norge og Sverige, for personlig arbeid utført i en slik kommune i den annen Kontraherende Stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at vedkommende person regelmessig oppholder seg i sin faste bolig i denne stat.

Artikkel 16. INNTEKT VED OPPFØRING OG VEDLIKEHOLD AV SPERREGJERDER FOR REIN LANGS DEN NORSK-SVENSK RIKSGRENSE

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 15, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av personlig arbeid utført i den annen Kontraherende Stat vedrørende oppføring og vedlikehold av sperregjerder for rein på strekninger langs den norsk-svenske Riksgrense, hvilke angis i avtale i henhold til punkt 3, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 7, skal fortjeneste som oppebæres av et foretagende i en Kontraherende Stat ved virksomhet utført i den annen Kontrahe-

rende Stat i anledning av oppføring og vedlikehold av sperregjerder for rein på strekninger langs den norsk-svenske Riksgrense, hvilke angis i avtale i henhold til punkt 3, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

3. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater treffer gjensidig avtale om for hvilke strekninger langs Riksgrensen bestemmelsene i denne artikkel får anvendelse.

Artikkel 17. STYREGODTGJØRELSE

1. Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en Kontraherende Stat, i egenskap av medlem av styret eller representantskapet i et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 i denne artikkel gjelder ikke beskatningen av vederlag for annet personlig arbeid for selskapet enn slik virksomhet som omhandles i punkt 1.

Artikkel 18. OPPTREDENDE KUNSTNERE OG IDRETSMENN

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som personer, så som skuespillere, filmskuespillere, kunstnere i kringkasting eller fjernsyn, samt musikere, så vel som profesjonelle idrettsmenn, erverver med sikte på yrkesmessig opptreden til underholdning for almenheten, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.

2. Når inntekt av personlig arbeid som utføres av kunstner eller profesjonell idrettsmann, ikke tilfaller kunstneren eller idrettsmannen selv, men en annen person, kan denne inntekt, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor kunstneren eller idrettsmannen utøver sin virksomhet.

Artikkel 19. PENSJONER, LIVRENTER OG UTBETALINGER

FRA OFFENTLIGE TRYGDEINNRETNINGER

1. Pensjoner (unntatt pensjoner som er omhandlet i artikkel 20, punkt 1) og lignende vederlag som oppbæres i anledning av tidligere lønnsarbeid av en person bosatt i en Kontraherende Stat, samt livrenter som oppbæres av slik person, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, kan utbetalinger fra offentlige trygdeinnretninger i en Kontraherende Stat som oppbæres i henhold til sosiallovgivningen i denne stat av en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, skattlegges i den førstnevnte stat.

3. Uttrykket "livrente" betyr en fastsatt sum som er periodisk betalbar til fastsatte tider, på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstatert tidsrom, i henhold til en forpliktelse til å erlegge betalingene som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse i penger eller pengers verdi.

Artikkel 20. OFFENTLIG TJENESTE

1. Godtgjørelse, herunder innbefattet pensjoner, som utbetales direkte eller ved belastning av fond opprettet av en Kontraherende Stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat i anledning av tjenester som er ytet den førstnevnte stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, kan skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsene i artiklene 15, 17 og 19 får anvendelse på godtgjørelse eller pensjon som utbetales i anledning av tjenester som er utført i forbindelse med forretningsvirksomhet som utøves av en av de Kontraherende Stater eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 21. STUDENTER

1. En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en Kontraherende Stat var, bosatt i den annen Kontraherende Stat og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat av pengebeløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring. Det forutsettes at disse betalinger skrives seg fra kilder utenfor den sistnevnte stat.

2. En student ved et universitet eller annen undervisningsanstalt i en Kontraherende Stat som høyst 100 dager i et og samme kalenderår er ansatt i en stilling i den annen stat for å få praktisk erfaring i tilslutning til studiene, skattlegges ikke i den sistnevnte stat av inntekt som oppbevares i stillingen.

Artikkel 22. ANDRE INNTEKTER

Med forbehold av bestemmelsene i de foranstående artikler i denne avtale, skal inntekter som oppbevares av en person bosatt i en Kontraherende Stat, uansett om de skrives seg fra kilder i en Kontraherende Stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 23. FORMUE

1. Formue som består av fast eiendom som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.

2. Gjeld som er pådratt i anledning av fast eiendom som en person bosatt i en Kontraherende Stat eier i den annen Kontraherende Stat, skal fratrekkes ved fastsettelsen av eiendommens nettoverdi.

3. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted for et foretagende eller av løsøre knyttet til en fast innretning som tjener utøvelsen av et fritt yrke, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor det faste driftssted eller den faste innretning befinner seg.

4. Formue som består av skip og luftfartøyer som anvendes i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip og luftfartøyer, skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat som etter reglene i artikkel 8 tilkommer retten til å skattlegge fortjenesten ved utøvelsen av slik virksomhet.

5. Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en Kontraherende Stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 24. FREMGANGSMÅTER TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

1. Når en person bosatt i Norge oppbeholder inntekt eller eier formue som i samsvar med bestemmelsene i denne avtale kan skattlegges i Sverige, skal Norge, med forbehold av reglene i punkt 2 og 3, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning, men være berettiget til ved beregningen av skatten av vedkommende persons gjensvarende inntekt eller formue å bruke den skattesats som ville ha kommet til anvendelse, hvis den førstnevnte inntekt eller formue ikke var blitt unntatt fra beskatning.

2. Når en person bosatt i Norge oppbeholder inntekt som i henhold til bestemmelsene i artikkel 10 kan skattlegges i Sverige, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som tilsvarer den skatt som er betalt i Sverige. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget gis, som faller på den inntekt som kan skattlegges i Sverige.

3. Når en person bosatt i Sverige oppebærer gevinst som omhandlet i artikkel 13, punkt 5, og som kan skattlegges i Norge, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som tilsvarer den skatt av gevinsten som er betalt i Sverige. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatt, beregnet før fradraget gis, som faller på vedkommende gevinst.

4. Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i samsvar med bestemmelsene i denne avtale kan skattlegges i Norge, skal Sverige, med forbehold av bestemmelsene i punkt 5, innrømme:

- (a) som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i Norge;
- (b) som fradrag i vedkommende persons formuesskatt et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i Norge.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av henholdsvis den svenske inntektsskatt eller formuesskatt, beregnet før fradraget gis, som tilsvarer den inntekt eller den formue som kan skattlegges i Norge.

5. Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i samsvar med bestemmelsene i denne avtale bare skal kunne skattlegges i Norge, skal slik inntekt eller formue være unntatt fra beskatning i Sverige. Sverige kan dog ved fastsettelsen av skatten av slik persons gjenværende inntekt eller formue bruke den skattesats som ville ha kommet til anvendelse, hvis vedkommende inntekt eller formue ikke var blitt unntatt fra beskatning.

6. Når en person bosatt i Norge oppebærer gevinst som omhandlet i artikkel 13, punkt 6, og som kan skattlegges i Sverige, skal Sverige innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som tilsvarer den skatt av gevinsten som er betalt i Norge. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av den svenske skatt, beregnet før fradraget gis, som faller på vedkommende gevinst.

Artikkel 25. IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere av en Kontraherende Stat skal, uansett hvor de er bosatt, i den annen Kontraherende Stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som den annen stats borgere er, eller måtte bli, pålagt under samme forhold. Anvendelsen av bestemmelsene i dette punkt skal ikke begrenses av reglene i artikkel 1 i denna avtale.

2. Beskatningen av et fast driftssted eller en fast innretning som et foretagende eller en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i denne stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender eller personer bosatt i denne stat som utøver samme virksomhet.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en Kontraherende Stat til å innrømme personer bosatt i den annen Kontraherende Stat slike personlige skattefradrag, fritagelser og nedsettelse på grunn av personlige forhold eller forsørgelsesbyrde, som den innrømmer personer bosatt på dens eget område og heller ikke gi adgang til skattefritagelse i en Kontraherende Stat med hensyn til dividender eller andre utbetalinger til et selskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat.

Bestemmelsene i dette punkt er heller ikke til hinder for at en Kontraherende Stat kan skattlegge fortjeneste som oppebæres av et fast driftssted etter reglene i denne stats egen lovgivning, når det faste driftssted tilhører et aksjeselskap eller dermed likestillet selskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat. Beskatningen skal dog tilsvare den beskatning som anvendes med hensyn til aksjeselskaper og

dermed likestilte selskaper hjemmehørende i den førstnevnte stat av deres ikke-utdelte overskudd.

3. Foretagender i en Kontraherende Stat hvis kapital helt eller delvis, direkte eller indirekte, eies eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed som er annerledes eller mere tyngende enn den som lignende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

4. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke tolkes slik at de forplikter Norge til å innrømme svenske statsborgere, som ikke er født i Norge av norske foreldre, den særskilte skattelettelse som i henhold til skattelov for landet av 18. august 1911 § 22, 2. ledd, og skattelov for byene av 18. august 1911 § 17, 2. ledd, tilstås norske statsborgere og personer med norsk innfødsrett.

5. Uttrykket "beskatning" betyr i denne artikkel skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 26. FREMGANGSMÅTEN VED INNGÅELSE AV GJENSIDIGE AVTALER

1. Når en person bosatt i en Kontraherende Stat mener at tiltak som er truffet i den ene eller i begge Kontraherende Stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre, en beskatning som ikke er overensstemmende med denne avtale, kan han innbringe saken for den kompetente myndighet i den Kontraherende Stat hvor han er bosatt. Dette kan gjøres uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de nevnte staters lovgivning.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen Kontraherende Stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne avtale.

3. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av avtalen måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke er omhandlet i avtalen. De kompetente myndigheter har adgang til å treffe rimelig avgjørelse også når det gjelder spørsmål, som—uten å være reguleert i avtalen—på grunn av ulikhet mellom de i de to stater gjeldende prinsipper for skattens beregning eller av andre grunner, kan oppstå vedrørende de direkte skatter av inntekt og formue.

4. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å treffe avtale som omhandlet i de foranstående punkter. Er det for å komme til enighet tilrådelig å ha en muntlig meningsutveksling, kan denne finne sted ved en kommisjon bestående av representanter for de kompetente myndigheter i begge Kontraherende Stater.

Artikkel 27. DIPLOMATISKE OG KONSULÆRE TJENESTEMENN

1. Intet av det som er fastsatt i nærværende avtale skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 4, punkt 1, 2 og 3 i denne avtale skal en diplomatisk eller konsulær tjenestemann (unntatt honorære konsulere) eller en tjenestemann ved en fast representasjon for en Kontraherende Stat som er stasjonert i

den annen Kontraherende Stat eller i en tredje stat, i relasjon til denne avtale anses for å være bosatt i senderstaten såfremt:

- (a) han ikke er statsborger av mottagerstaten, og
- (b) han etter folkerettens alminnelige regler ikke kan skattlegges i den sistnevnte stat av inntekt fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 28. LUOSSAVAARA-KIIRUNAVAARA AKTIEBOLAG

Gjennom denne avtale skjer det ikke noen endring i den avtale som ble inngått mellom Norge og Sverige, undertegnet i Oslo 31. oktober 1962, om grunnlaget for fordeling i beskatningshenseende av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inntekter.

Artikkel 29. TERRITORIAL UTVIDELSE

1. Denne avtale kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til å omfatte deler av Norges territorium som er blitt utelukket fra avtalens anvendelsesområde i henhold til bestemmelsene i artikkel 3, punkt 1, underavsnitt (a), og hvor det utskrives skatter som i alt vesentlig har samme karakter som dem som denne avtale gjelder. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være underkastet slike endringer og vilkår, herunder innbefattet bestemmelser om opphør, som måtte bli særskilt nevnt og avtalt mellom de Kontraherende Stater ved noter som blir å utveksle på diplomatisk vei.

2. Med mindre noe annet blir avtalt mellom de Kontraherende Stater i tilfelle av at avtalen blir oppsagt i medhold av artikkel 31, opphører den å ha virkning etter bestemmelsene i den nevnte artikkel for ethvert område som den måtte være utvidet til å omfatte i henhold til nærværende artikkel.

Artikkel 30. IKRAFTTREDELSE

1. Denne avtale skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Oslo så snart som mulig.

2. Denne avtale skal tre i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og ha virkning for inntekt som erverves 1. januar 1972 eller senere samt for formue med hensyn til skatt som utlignes i 1973 eller senere.

3. Den avtale mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige som ble undertegnet i Stockholm 27. september 1956 til unngåelse av dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue med tilleggsavtale undertegnet i Oslo 21. mai 1959, skal opphøre å gjelde fra og med det tidspunkt nærværende avtale skal ha virkning i henhold til punkt 2.

Artikkel 31. OPPHØR

Denne avtale forblir i kraft inntil den blir oppsagt av en Kontraherende Stat.

Hver av de Kontraherende Stater kan—senest den 30. juni i et kalenderår, dog ikke tidligere enn fem år etter utgangen av det år når avtalen trer i kraft—på diplomatisk vei og skriftlig oppsi avtalen overfor den annen Kontraherende Stat. I tilfelle av slik oppsigelse opphører avtalen å gjelde:

- (a) for inntekt som erverves den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da oppsigelsen ble foretatt eller senere, samt
- (b) for skatt av formue som utlignes i det annet kalenderår som følger etter det år da oppsigelsen ble foretatt eller senere.

¹ Should read: "Stockholm"—Devrait se lire «Stockholm».

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

SOM SKEDDE i Stockholm den 1 november 1971 i två exemplar på svenska och norska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

TIL BEKREFTELSE AV FORANSTÅENDE har de undertegnede etter behørig fullmakt underskrevet denne avtale og forsynt den med sine segl.

UTFERDIGET i Stockholm den 1. november 1971 i to eksemplarer på norsk og svensk, slik at de to tekster har samme gyldighet.

För Konungariket Sveriges regering:

CARL LIDBOM

For Kongeriket Norges regjering:

HENR A. BROCH

[TRANSLATION — TRADUCTION]

AGREEMENT¹ BETWEEN THE KINGDOM OF SWEDEN AND THE KINGDOM OF NORWAY FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND FORTUNE

The Government of the Kingdom of Sweden and the Government of the Kingdom of Norway, wishing to conclude a new agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and fortune, have agreed on the following provisions:

Article 1. PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income and fortune imposed on behalf of each Contracting State or of its regional or communal authorities, irrespective of the manner in which the taxes are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and fortune all taxes imposed on total income, on total fortune, or on elements of income or fortune, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The taxes to which this Agreement shall apply are, in particular:

(a) In the case of Sweden:

- (1) the State income tax (*den statliga inkomstskatten*), including the seamen's tax (*sjömansskatten*) and the coupon tax (*kupongskatten*);
- (2) the tax on undistributed profits (*ersättningskatten*);
- (3) the tax on distributed profits (*utskiftningsskatten*);
- (4) the tax on public entertainers (*bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar*);
- (5) the forestry tax (*skogsvoardsavgiften*);
- (6) the communal income tax (*den kommunala inkomstskatten*); and
- (7) the State fortune tax (*den statliga förmögenhetsskatten*) (such taxes shall hereinafter be known as "Swedish tax");

(b) In the case of Norway:

- (1) the State and communal tax on income and fortune (*inntektssog formueskatten til staten og kommuner*);
- (2) the State tax for development assistance (*statsskatten/til utviklingshjelp*);
- (3) the State tax on the earnings of artists/resident abroad (*statsavgiften av honorarer som tilfaller kinstnere bosatt i utlandet*); and

¹ Came into force on 18 February 1972 by the exchange of the instruments of ratification, which took place at Oslo, in accordance with article 30 (1) and (2).

(4) The seamen's tax (*sjømannsskatten*).

(such taxes shall hereinafter be known as "Norwegian tax").

4. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are subsequently imposed in addition to, or in place of, the existing taxes.

For the purposes of this Agreement, taxes on income and fortune shall not include such taxes as special taxes on winnings from lotteries and betting, inheritance taxes, and gift taxes.

5. At the end of each year, the competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:

(a) The term "Sweden" means the Kingdom of Sweden, including any area adjacent to the territorial waters of Sweden in which Sweden, under Swedish legislation and in accordance with the general rules of international law, is entitled to exercise its rights with respect to the natural resources of the sea-bed or the subsoil thereof;

(b) The term "Norway" means the Kingdom of Norway, including any area adjacent to the territorial waters of Norway in which Norway, under Norwegian legislation and in accordance with international law, exercises its rights with respect to the natural resources of the sea-bed or the subsoil thereof; the term does not comprise Spitsbergen, Jan Mayen and the Norwegian dependencies outside Europe;

(c) The term "person" comprises an individual, a company and any other body of persons;

(d) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(e) The term "national" means any individual who is a national of a Contracting State and any body corporate or other body of persons which has been established under the law in force in a Contracting State;

(f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) The term "international traffic" includes any journey made by ships or aircraft used by enterprises whose effective management is carried on in a Contracting State, except for journeys which are limited to a single Contracting State;

(h) The term "competent authority" means the Minister of Finance in each of the Contracting States, or an authority authorized to act on behalf of the Minister of Finance in dealing with matters relating to this Agreement.

2. As regards the application of this Agreement by a Contracting State, any term not otherwise defined shall have the meaning which it has under the laws of that State relating to the taxes which are the subject of the Agreement.

Article 4. FISCAL DOMICILE

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the law of that State, is liable to taxation therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other

criterion of a similar nature. The term does not include individuals who are liable to taxation in that Contracting State solely by reason of which income they derive from sources there.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules;

- (a) He shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closest (centre of vital interests).
- (b) If the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a habitual abode.
- (c) If he has a habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national.
- (d) If he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5. PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" shall include especially:

- (a) A place of management;
- (b) A branch;
- (c) An office;
- (d) A factory;
- (e) A workshop;
- (f) A mine, quarry or other place of extraction of natural resources;
- (g) A building site or construction or assembly project which exists for more than 12 months.

3. The term "permanent establishment" shall not be deemed to include:

- (a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- (c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise.

4. A person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State — other than an agent of an independent status to whom paragraph 5 applies — shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State if he has, and habitually exercises in that State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise.

5. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

6. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income from immovable property may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. (a) The term “immovable property” shall be defined — subject to the provisions of subparagraph (b) below — in accordance with the taxation law of the Contracting State in which the property in question is situated.

(b) The term “immovable property” shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. A resident of a Contracting State who derives income from immovable property situated in the other Contracting State shall, for purposes of taxation of his income in the latter State, be allowed a deduction for expenses connected with the property in accordance with the same rules which apply for residents of the latter State. The full deduction shall also be allowed for interest on debts connected with the property.

5. The provisions of paragraphs 1, 3 and 4 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

Article 7. BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. The provisions of this paragraph shall not, however, constitute entitlement to deductions for expenses which are of such a nature that a deduction would not have been allowed if the permanent establishment had been a distinct and separate enterprise.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State under that State's law, to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles laid down in this article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other articles of this Agreement, then the provisions of those articles shall not be affected by the provisions of this article. It is understood that nothing in this paragraph shall prevent a Contracting State, in determining the profits to be attributed to a permanent establishment, from including income derived from shares, claims, property or other rights which are effectively connected with the business carried on through the permanent establishment.

8. The term "profits" in this article shall also include the business income of a participant in a body of persons formed for the purpose of conducting a business (trading partnerships, limited partnerships and Norwegian silent partnerships).

Article 8. SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise in international traffic is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. An enterprise which engages in the activities referred to in paragraph 1 shall be deemed to have its place of effective management in both Contracting States if

- (a) The enterprise is operated by a body of persons or company whose partners or members have joint and unlimited liability, and
- (b) One or more such members or partners are residents of a Contracting State and one or more are residents of the other Contracting State, and
- (c) It is not obvious that the management of the enterprise is carried on in only one Contracting State.

In such cases only that portion of the enterprise's profits which accrues to participants resident in a Contracting State shall be taxable in that State.

4. The profits of the Scandinavian Airlines System (SAS) consortium shall be taxable in each Contracting State in proportion to the shareholding in the consortium of the participant who is a resident of that State.

Article 9. ASSOCIATED ENTERPRISES

Where

- (a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Where matters of the kind referred to in this article arise in a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall be informed so that the necessary adjustment may be made in determining the income of the enterprise which is a resident of that State. Where reasons exist for doing so, the competent authorities may arrive at a reasonable settlement concerning the determination of the income.

Article 10. DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the law of that State, but, subject to the provisions of paragraph 3, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the recipient is a company (excluding a partnership) which holds directly or indirectly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- (b) in all other cases, 15 per cent of the gross amount of the dividends.

3. In the case of the taxation in Norway of dividends paid by a Norwegian company to a Swedish company (excluding a partnership) which holds directly or indirectly at least 25 per cent of the capital of the Norwegian company, the tax charged shall not exceed 15 per cent. This provision shall apply so long as Norwegian companies have the right, for taxation purposes, to deduct distributed profits.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of the limitations specified in paragraphs 2 and 3.

The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights, assimilated to income from shares by the taxation law of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a company which is a resident of the other Contracting State shall be exempt from taxation in the latter State to the extent that this would have been the case under the law of that State if both companies had been residents of that State.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, a permanent establishment with which the holding by virtue of which the dividends are paid is effectively connected. In such a case, the provisions of article 7 shall apply.

8. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed only in that other State.

2. The term "interest" means income from Government securities, bonds or debentures, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in profits, and debt-claims of every kind as well as all other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the Contracting State in which the income arises.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State in which the interest arises a permanent establishment with which the debt-claim from which the interest arises is effectively connected. In such a case, the provisions of article 7 shall apply.

4. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term “royalties” means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films and films or tapes for radio or television broadcasts), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State in which the royalties arise a permanent establishment with which the right or property giving rise to the royalties is effectively connected. In such a case, the provisions of article 7 shall apply.

4. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. CAPITAL GAINS

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in article 6, paragraph 2, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services may be taxed in the other State. The same shall apply to gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or of such a fixed base.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic and of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State which is entitled under the provisions of article 8 to tax profits from such operations.

4. Gains from the alienation of any property other than that mentioned in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect Norway's right to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares in a Norwegian company where the shares belong to an individual who is a resident of Sweden and has been a resident of Norway in the course of the last five years preceding the alienation of the shares.

6. The provisions of paragraph 4 shall not affect Sweden's right to levy according to its own law a tax on gains realized by a person who is a resident of Norway from the alienation of shares in a company whose essential assets consist of immovable property, provided that the person in question has been a resident of Sweden in the course of the last five years preceding the alienation.

Article 14. INDEPENDENT PERSONAL SERVICES (PROFESSIONAL SERVICES)

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes, especially, independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of articles 16, 17, 19, 20 and 21, paragraph 2, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and
- (b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- (c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this article, remuneration in respect of an employment exercised aboard:

- (a) A Swedish or Norwegian ship shall be taxable only in the Contracting State whose flag the ship flies; for purposes of the application of this provision, foreign ships chartered on a so-called bareboat basis by an enterprise whose place of effective management is in Sweden or Norway shall be treated as Swedish or Norwegian ships respectively;
- (b) Aircraft in international traffic and aircraft operated by the Scandinavian Airlines System (SAS) consortium shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient of remuneration in respect of the employment is a resident;
- (c) Vessels engaged in fishing, sealing or whaling shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient of remuneration in respect of the employment is a resident; this shall also apply where remuneration in respect of the employment is paid in the form of a certain portion of the earnings resulting from the fishing, sealing or whaling activity.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this article, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a commune of a Contracting State which directly adjoins the international frontier between Sweden and Norway and paid in respect of personal services performed in such a commune in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State, provided that the person in question habitually stays at his permanent residence in that State.

Article 16. INCOME DERIVED FROM THE CONSTRUCTION AND MAINTENANCE OF REINDEER FENCES ALONG THE SWEDISH-NORWEGIAN FRONTIER

1. Notwithstanding the provisions of article 15, income derived by a resident of a Contracting State in respect of personal services performed in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if the services are connected with the construction and maintenance of reindeer fences along the sections of the Swedish-Norwegian frontier specified in the agreement referred to in paragraph 3.

2. Notwithstanding the provisions of article 7, income derived by an enterprise of a Contracting State in respect of activities carried on in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if the activities are connected with the construction and maintenance of reindeer fences along the sections of the Swedish-Norwegian frontier specified in the agreement referred to in paragraph 3.

3. The competent authorities of the Contracting States shall reach agreement on the sections of the international frontier to which the provisions of this article are to apply.

Article 17. DIRECTORS' FEES

1. Directors' fees and similar payments derived by a resident of a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not apply to the taxation of payments in respect of personal services for the company other than those specified in paragraph 1.

Article 18. ARTISTS AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of articles 14 and 15, income derived by public entertainers, such as theatre, motion picture, radio or television artists, and musicians, and by athletes, from their personal activities as such may be taxed in the Contracting State in which these activities are exercised.

2. Where income from personal activities exercised by an artist or athlete is not paid to the artist or athlete himself but to another person, the said income may, notwithstanding the provisions of articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the artist or athlete exercises his activities.

Article 19. PENSIONS, ANNUITIES AND SOCIAL SECURITY PAYMENTS

1. Pensions (with the exception of those referred to in article 20, paragraph 1) and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment as well as annuities paid to such a person shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, payments made by social security authorities of a Contracting State in accordance with the social legislation of that State to a resident of the other Contracting State shall be taxable in the first-mentioned State.

3. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 20. GOVERNMENTAL FUNCTIONS

1. Remuneration, including pensions, paid by or out of funds created by a Contracting State or a regional or communal authority thereof to a resident of the other Contracting State in respect of services rendered to the first-mentioned State or a regional or communal authority thereof may be taxed in that State.

2. The provisions of articles 15, 17 and 19 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connexion with any trade or business carried on by one of the Contracting States or a regional or communal authority thereof.

Article 21. STUDENTS

1. A student or business apprentice who is, or was immediately before visiting a Contracting State, a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training shall be exempt from tax in that first-mentioned State in respect of remittances which he receives for the purpose of his maintenance, education or training, provided that such remittances are made to him from sources outside that first-mentioned State.

2. A student attending a university or other educational institution in a Contracting State who is employed in the other State for not more than 100 days in a single calendar year for the purpose of receiving practical training required for his studies shall be exempt from tax in the latter State on income derived from such employment.

Article 22. OTHER INCOME

Subject to the provisions of the preceding articles of this Agreement, income derived by a resident of a Contracting State shall, regardless of whether it arises from sources in a Contracting State, be taxable only in the said State.

Article 23. FORTUNE

1. Fortune represented by immovable property, as defined in article 6, paragraph 2, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Debts arising in connexion with immovable property owned by a resident of a Contracting State in the other Contracting State shall be deductible in calculating the net value of the property.

3. Fortune represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment of an enterprise, or by movable property pertaining to a fixed base used for the performance of professional services, may be taxed in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

4. Fortune represented by ships and aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in the Contracting State which, in accordance with the provisions of article 8, is entitled to tax the income from such activities.

5. All other elements of fortune of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24. METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Where a resident of Norway derives income or owns fortune which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Sweden, Norway shall, subject to the provisions of paragraphs 2 and 3, exempt such income or for-

tune from tax but may, in calculating tax on the remaining income or fortune of that person, apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income or fortune had not been so exempted.

2. Where a resident of Norway derives income which, in accordance with the provisions of article 10, may be taxed in Sweden, Norway shall allow as a deduction from the tax on the income of that person an amount equal to the tax paid in Sweden. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income taxable in Sweden.

3. Where a resident of Sweden derives gains, as referred to in article 13, paragraph 5, which may be taxed in Norway, Norway shall allow as a deduction from the tax on that person the income of an amount equal to the tax paid on the gains in Sweden. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Norwegian tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the gains in question.

4. Where a resident of Sweden derives income or owns fortune which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Norway, Sweden shall, subject to the provisions of paragraph 5, allow:

- (a) as a deduction from the tax on the income of that person, an amount equal to the income tax paid in Norway;
- (b) as a deduction from the tax on the fortune of that person, an amount equal to the fortune tax paid in Norway.

The deduction in either case shall not, however, exceed that part of the Swedish income tax or fortune tax, respectively, as computed before the deduction is given, which is appropriate, as the case may be, to the income or the fortune which may be taxed in Norway.

5. Where a resident of Sweden derives income or owns fortune which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed only in Norway, such income or fortune shall be exempted from tax in Sweden. Sweden may, however, in calculating tax on the remaining income or fortune of that person, apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income or fortune had not been so exempted.

6. Where a resident of Norway derives gains, as referred to in article 13, paragraph 6, which may be taxed in Sweden, Sweden shall allow as a deduction from the tax on the income of that person an amount equal to the tax paid on the gains in Norway. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Swedish tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the gains in question.

Article 25. NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not, regardless of the State of which they are residents, be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which the nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. The application of the provisions of this paragraph shall not be restricted by the provisions of article 1 of this Agreement.

2. The taxation on a permanent establishment or a fixed base which an enterprise or a resident of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises or residents of that other State carrying on the same activities.

This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents, nor shall this provisions be construed as granting entitlement to exemption from tax in a Contracting State in respect of dividends or other payments to a company which is a resident of the other Contracting State.

The provisions of this paragraph shall, moreover, not prevent a Contracting State from taxing profits derived by a permanent establishment in accordance with the provisions of that State's own law where the permanent establishment belongs to a stock company or comparable company in the other Contracting State. The tax shall, however, be equal to the tax applied to stock companies and comparable companies which are residents of the first-mentioned State in respect of their undistributed profits.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

4. The provisions of this article shall not be construed as obliging Norway to grant to Swedish nationals who were not born in Norway of Norwegian parents the special tax relief granted under article 22, paragraph 2, of the National Tax Act of 18 August 1911 and under article 17, paragraph 2, of the Municipal Tax Act of 18 August 1911 to Norwegian nationals and persons born in Norway of Norwegian parents (persons with Norwegian "*innfodsrett*").

5. In this article the term "taxation" means taxes of every kind and description.

Article 26. MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the national laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with this Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement. The competent authorities may also reach a reasonable agreement concerning any matters not regulated by the Agreement which, because of the application of differing principles in the two States with regard to the calculation of taxes or for other reasons, arise in connexion with direct taxes on income and fortune.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have

an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 27. DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICIALS

1. Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. Notwithstanding the provisions of article 4, paragraphs 1, 2 and 3, of this Agreement, a diplomatic or consular official (with the exception of honorary consuls) or an official of a permanent mission of a Contracting State who is posted in the other Contracting State or in a third State shall, for the purposes of this Agreement, be deemed to be a resident of the sending State if:

- (a) He is not a national of the receiving State, and
- (b) He is not taxable under the general rules of international law in the last-mentioned State in respect of income derived from sources outside that State.

Article 28. LUOSSAVAARA-KIIRNAVAARA JOINT-STOCK COMPANY

This Agreement shall not alter the Agreement between Sweden and Norway concerning the basis for the division of the revenues of the Luossavaara-Kiirunavaara Joint-Stock Company for the purposes of taxation, signed at Oslo on 31 October 1962.¹

Article 29. TERRITORIAL EXTENSION

1. This Agreement may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to any part of the territory of Norway which is specifically excluded from the application of the Agreement under the provisions of article 3, paragraph 1 (a), and which imposes taxes substantially similar in character to those to which the Agreement applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed between the Contracting States in notes to be exchanged through the diplomatic channel.

2. Unless otherwise agreed by both Contracting States, the denunciation of this Agreement by one of them under article 31 shall terminate, in the manner provided for in that article, the application of the Agreement to any territory to which it has been extended under this article.

Article 30. ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall be ratified, and the instruments of ratification shall be exchanged at Oslo as soon as possible.

2. This Agreement shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification, and its provisions shall have effect as regards income derived on or after 1 January 1972 and, as regards fortune, in respect of taxes assessed in 1973 or subsequently.

3. The Agreement between the Kingdom of Sweden and the Kingdom of Norway for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and property, signed at Stockholm on 27 September 1956,² and the Supplementary Agreement signed at Stockholm on 21 May 1959³ shall cease to have effect from the date on which this Agreement has effect in accordance with paragraph 2.

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 466, p. 361.

² *Ibid.*, vol. 261, p. 71.

³ *Ibid.*, vol. 348, p. 354.

Article 31. TERMINATION

This Agreement shall remain in force until denounced by one of the Contracting States.

Either Contracting State may, not later than 30 June of any calendar year but not earlier than five years after the date of the entry into force of the Agreement, denounce the Agreement in writing through the diplomatic channel to the other Contracting State. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

- (a) As regards income derived on or after 1 January of the calendar year immediately following the year of denunciation, and
- (b) As regards tax on fortune assessed during the second calendar year immediately following the year of denunciation or subsequently.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized for the purpose, have signed this Agreement and have thereto affixed their seals.

DONE at Stockholm on 1 November 1971, in duplicate in the Swedish and Norwegian languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Kingdom of Sweden:
CARL LIDBOM

For the Government of the Kingdom of Norway:
HENR. A. BROCH

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE LE ROYAUME DE SUÈDE ET LE ROYAUME
DE NORVÈGE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION
EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FOR-
TUNE

Le Gouvernement du Royaume de Suède et le Gouvernement du Royaume de Norvège, désireux de conclure une nouvelle convention tendant à éviter la double imposition en matière d'impôt sur le revenu et d'impôt sur la fortune, sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES AUXQUELLES S'APPLIQUE LA CONVENTION

La Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un des Etats contractants ou des deux.

Article 2. IMPÔTS QUI FONT L'OBJET DE LA CONVENTION

1. La Convention s'applique aux impôts sur le revenu et aux impôts sur la fortune levés, de quelque manière que ce soit, pour le compte de l'un ou l'autre des Etats contractants ou de ses autorités régionales ou communales.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu ou impôts sur la fortune tous impôts frappant le revenu global ou la fortune globale, ou certains éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers et les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts auxquels la Convention s'applique sont notamment :

a) S'agissant de la Suède :

- 1) L'impôt d'Etat sur le revenu (*den statliga inkomstskatten*), y compris l'impôt sur les gens de mer (*sjömansskatten*) et l'impôt sur les dividendes (*kupongskatten*);
- 2) L'impôt sur les bénéfices non distribués (*ersättningskatten*);
- 3) L'impôt sur les bénéfices distribués (*utskiftningskatten*);
- 4) L'impôt sur les professionnels du spectacle (*bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar*);
- 5) L'impôt forestier (*skogsvoardsavgiften*);
- 6) L'impôt communal sur le revenu (*den kommunala inkomstskatten*); et
- 7) L'impôt d'Etat sur la fortune (*den statliga förmögenhetsskatten*)

(ci-après dénommés « l'impôt suédois »);

b) S'agissant de la Norvège :

- 1) L'impôt d'Etat et l'impôt communal sur le revenu et sur la fortune (*inntekts- og formueskatten til staten og kommuner*);
- 2) L'impôt d'Etat au titre de l'aide au développement (*statsskatten/til utviklingshjelp*);

¹ Entrée en vigueur le 18 février 1972 par l'échange des instruments de ratification, qui a eu lieu à Oslo, conformément à l'article 30, paragraphes 1 et 2.

3) L'impôt d'Etat sur les cachets d'artistes résidant à l'étranger (*statsavgiften av honorarer som tilfaller kinstnere bosatt i utlandet*);

4) L'impôt sur les gens de mer (*sjømannsskatten*)

(ci-après dénommés «l'impôt norvégien»).

4. La Convention s'applique en outre à tous impôts de nature identique ou analogue qui pourraient, ultérieurement, s'ajouter ou se substituer aux impôts actuels.

Ne sont pas considérés comme impôts sur le revenu ou sur la fortune, aux fins de la Convention, les impôts tels que les taxes spéciales sur les gains de loteries ou de paris, les droits de succession et les taxes sur les donations.

5. A la fin de chaque année, les autorités compétentes des deux Etats contractants se communiqueront toute modification qui serait apportée à la législation fiscale de l'un ou l'autre Etat.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Au sens de la Convention, à moins que le contexte ne s'y oppose :

a) Le terme «Suède» désigne le Royaume de Suède, y compris toute zone adjacente à ses eaux territoriales sur laquelle, en vertu de la législation suédoise et conformément au droit international, la Suède peut exercer ses droits quant aux ressources naturelles du fond de la mer et de son sous-sol;

b) Le terme «Norvège» désigne le Royaume de Norvège, y compris toute zone adjacente à ses eaux territoriales sur laquelle, en vertu de la législation norvégienne et conformément au droit international, la Norvège exerce ses droits quant aux ressources naturelles du fond de la mer et de son sous-sol; il exclut le Spitzberg, l'île Jan Mayen et les possessions norvégiennes hors d'Europe;

c) Le terme «personne» désigne une personne physique, une société ou tout autre groupement de personnes;

d) Le terme «société» désigne une personne morale ou un sujet de droit assimilé à une personne morale aux fins de l'impôt;

e) Le terme «ressortissants» désigne une personne physique qui possède la nationalité de l'un des Etats contractants ou une personne morale ou un groupement de personnes constitué conformément à la législation en vigueur dans l'un des Etats contractants;

f) Les expressions «entreprise de l'un des Etats contractants» et «entreprise de l'autre Etat contractant» désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident de l'un des Etats contractants et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) L'expression «trafic international» désigne un voyage de navire ou d'aéronef exploité par une entreprise dont la direction effective est sise dans l'un des Etats contractants sauf si le voyage est effectué exclusivement dans un seul des Etats contractants;

h) L'expression «autorité compétente» désigne, dans chacun des Etats contractants, le Ministre des finances ou un représentant autorisé à agir en son nom pour toutes les questions relatives à la Convention.

2. Pour l'application de la Convention par l'un ou l'autre des Etats contractants, tout terme ou expression qui n'est pas autrement défini dans la Convention aura le sens qui lui est donné dans la législation de cet Etat en matière d'impôts faisant l'objet de la Convention.

Article 4. DOMICILE FISCAL

1. Aux fins de la Convention, l'expression «résident de l'un des Etats contractants» désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, y est assujettie à l'impôt à raison de son domicile, de sa résidence, du siège de sa direction ou de tout autre critère du même ordre. Elle exclut toute personne physique qui n'y est assujettie à l'impôt qu'au regard de revenus produits dans cet Etat.

2. Si une personne physique se trouve être, par application du paragraphe 1, résident des deux Etats contractants, les règles applicables sont les suivantes :

- a) Cette personne est réputée résident de l'Etat contractant où elle a un domicile permanent. Si elle a un domicile permanent dans les deux Etats contractants, elle est réputée résident de l'Etat auquel l'unissent les liens personnels et économiques les plus étroits (centre de ses intérêts essentiels).
- b) S'il ne peut être déterminé quel Etat contractant est le centre de ses intérêts essentiels ou si elle n'a un domicile permanent dans aucun des Etats contractants, la personne est réputée résident de l'Etat où elle a sa résidence habituelle.
- c) Si la personne a sa résidence habituelle dans les deux Etats contractants ou ne l'a dans aucun des deux, elle est réputée résident de l'Etat dont elle est ressortissant.
- d) Si la personne est ressortissant des deux Etats contractants ou ne l'est d'aucun des deux, les autorités compétentes des deux Etats contractants régleront la question d'un commun accord.

3. Lorsqu'une personne autre qu'une personne physique se trouve être, par application du paragraphe 1, résident des deux Etats contractants, elle est réputée résident de l'Etat où sa direction effective est sise.

Article 5. ETABLISSEMENT STABLE

1. Aux fins de la Convention, l'expression «établissement stable» désigne un centre d'affaires fixe où s'exerce en tout ou en partie l'activité d'une entreprise.

2. Sont considérés, notamment, comme établissements stables :

- a) Un siège de direction;
- b) Une succursale;
- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;
- f) Une mine, une carrière ou tout autre site d'extraction de ressources naturelles;
- g) Un chantier de construction, d'installation ou de montage en place pendant plus de 12 mois.

3. La notion d'établissement stable exclut :

- a) L'usage d'installations aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) Le stockage de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison;
- c) Le stockage de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise à seule fin de transformation ou de traitement par une autre entreprise;
- d) L'utilisation d'un centre d'affaires fixe aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des renseignements pour l'entreprise;
- e) L'utilisation d'un centre d'affaires fixe aux seules fins de publicité, d'information, de recherche scientifique ou activités analogues ayant un caractère préparatoire ou accessoire pour l'entreprise.

4. Une personne agissant dans l'un des Etats contractants pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant — à moins qu'il ne s'agisse d'un agent indépendant au sens du paragraphe 5 — est réputée établissement stable dans le premier Etat contractant si elle y dispose de pouvoirs qu'elle exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que son activité ne soit limitée à l'achat de biens ou de marchandises pour l'entreprise.

5. Une entreprise de l'un des Etats contractants n'est pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent indépendant si ces personnes agissent à ce titre dans l'exercice normal de leur profession.

6. Le fait qu'une société qui est résident de l'un des Etats contractants ait le contrôle ou soit sous le contrôle d'une société qui est résident de l'autre Etat contractant ou qui exerce son activité (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou autrement) ne suffit pas en lui-même à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS DE BIENS IMMOBILIERS

1. Le revenu de biens immobiliers peut être imposé dans l'Etat contractant où ces biens sont sis.

2. *a)* Sous réserve des dispositions de l'alinéa *b* ci-après, l'expression «biens immobiliers» s'entend dans le sens que lui donne la législation fiscale de l'Etat contractant où ces biens sont sis.

b) Elle englobe en tout cas les accessoires de biens immobiliers, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit ordinaire concernant la propriété foncière, l'usufruit de biens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, de sources ou d'autres ressources naturelles.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent au revenu produit par l'exploitation directe, la location ou toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Aux fins du calcul du revenu de biens immobiliers qu'un résident de l'un des Etats contractants possède dans l'autre Etat contractant, les dépenses effectuées au titre desdits biens sont déductibles dans les mêmes conditions que celles qui sont applicables aux résidents de cet autre Etat. L'intérêt de dettes encourues au titre de ces biens est également déductible.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 3 et 4 s'appliquent aussi au revenu de biens immobiliers d'une entreprise, et au revenu de biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7. BÉNÉFICES INDUSTRIELS OU COMMERCIAUX

1. Les bénéfices d'une entreprise de l'un des Etats contractants ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité industrielle ou commerciale dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est sis. Si l'entreprise exerce ainsi son activité, ses bénéfices peuvent être imposés dans l'autre Etat mais seulement pour autant qu'ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Si une entreprise de l'un des Etats contractants exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est sis, il

est imputé à cet établissement stable, dans chaque Etat, les bénéfices qu'il pourrait normalement réaliser s'il était une entreprise distincte et séparée exerçant la même activité ou une activité analogue dans des conditions identiques ou comparables et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il est un établissement stable.

3. Sont déductibles du calcul des bénéfices d'un établissement stable les dépenses encourues aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration encourus soit dans l'Etat où l'établissement stable est sis, soit ailleurs. Toutefois, les dispositions du présent paragraphe n'autorisent pas à déduire les dépenses qui ne seraient pas déductibles si l'établissement stable était une entreprise distincte et séparée.

4. S'il est d'usage, en vertu de la législation de l'un des Etats contractants, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable suivant une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage. Le mode de répartition adopté doit cependant être tel que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable pour la seule raison que cet établissement stable a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices imputés à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'y ait une raison valable et suffisante de les calculer autrement.

7. Si les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la Convention, les dispositions du présent article sont sans effet sur celles de ces autres articles. Toutefois, aucune disposition du présent paragraphe n'empêche l'un des Etats contractants, aux fins du calcul des bénéfices imputables à un établissement stable, d'inclure dans les bénéfices le revenu d'actions, de créances, de biens ou d'autres droits qui découlent effectivement de l'activité exercée par l'intermédiaire de l'établissement stable.

8. Dans le présent article, le terme «bénéfices» désigne également le revenu de la participation à une société commerciale de personnes (agence d'importation, société en commandite simple ou commandite norvégienne).

Article 8. TRANSPORT MARITIME ET TRANSPORT AÉRIEN

1. Les bénéfices de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans l'Etat contractant où la direction effective de l'entreprise est sise.

2. Si la direction effective d'une entreprise de transport maritime est sise à bord d'un navire, elle est réputée sise dans l'Etat contractant où le navire a son port d'attache, ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est résident.

3. Une entreprise qui exerce les activités visées au paragraphe 1 est réputée avoir sa direction effective sise dans les deux Etats contractants :

- a) Si elle est gérée par un groupement de personnes ou une société dont les membres ou les associés sont responsables conjointement et sans limite, et
- b) Si un ou plusieurs de ses membres ou associés sont résidents de l'un des Etats contractants et un ou plusieurs d'entre eux sont résidents de l'autre Etat contractant, et
- c) S'il n'est pas évident que la direction de l'entreprise n'est sise que dans l'un des Etats contractants.

En pareil cas, seule la part des bénéfices de l'entreprise qui revient aux actionnaires qui sont résidents de l'un des Etats contractants est imposable dans cet Etat.

4. Les bénéfices du consortium Scandinavian Airlines System (SAS) sont imposables dans chacun des Etats contractants proportionnellement au nombre d'actions détenues par l'actionnaire qui est résident de cet Etat.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

Si :

- a) Une entreprise de l'un des Etats contractants participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou
- b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'un des Etats contractants et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et, dans l'un ou l'autre cas, il est établi ou imposé entre les deux entreprises, dans leurs relations commerciales ou financières, des conditions différentes de celles qui seraient établies entre des entreprises indépendantes, les bénéfices que, n'étaient ces conditions, l'une des entreprises aurait réalisés, mais que, du fait de ces conditions, elle n'a pas réalisés, peuvent être compris dans ses bénéfices et imposés en conséquence.

Si un cas de ce genre se présente dans l'un des Etats contractants, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant doit en être informée, de sorte que les ajustements nécessaires au calcul du revenu de l'entreprise qui est résident de cet autre Etat puissent être opérés. S'il y a lieu, les autorités compétentes peuvent s'entendre sur une formule raisonnable de calcul du revenu.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes qu'une société qui est résident de l'un des Etats contractants verse à un résident de l'autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes peuvent être imposés dans l'Etat contractant dont la société distributrice est résident, conformément à la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi perçu, sous réserve des dispositions du paragraphe 3, ne peut dépasser :

- a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire est une société (à l'exclusion des sociétés de personnes) qui détient, directement ou indirectement, 25 p. 100 au moins du capital de la société distributrice;
- b) dans tous les autres cas, 15 p. 100 du montant brut des dividendes.

3. S'il s'agit de l'imposition en Norvège de dividendes versés par une société norvégienne à une société suédoise (autre qu'une société de personnes) qui détient, directement ou indirectement, 25 p. 100 au moins du capital de la société norvégienne, le taux d'imposition ne peut pas dépasser 15 p. 100. La présente disposition est applicable aussi longtemps que les sociétés norvégiennes pourront, aux fins de l'impôt, déduire le montant des bénéfices qu'elles distribuent du montant déclaré de leur revenu.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants arrêteront d'un commun accord les modalités d'application des limites d'imposition prévues aux paragraphes 2 et 3.

Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne concernent pas l'imposition à laquelle la société est assujettie en ce qui concerne les bénéfices sur lesquels les dividendes versés sont prélevés.

5. Le terme «dividendes» désigne le revenu d'actions ou d'autres parts bénéficiaires—hormis les créances—ainsi que le revenu d'autres parts sociales que la législation fiscale de l'Etat contractant dont la société distributrice est résident assimile au revenu d'actions.

6. Les dividendes versés par une société qui est résident de l'un des Etats contractants à une société qui est résident de l'autre Etat contractant sont exonérés de l'impôt dans cet autre Etat dans la mesure où ils le seraient en vertu de la législation fiscale de cet Etat si les deux sociétés en étaient résidents.

7. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne s'appliquent pas si le bénéficiaire des dividendes qui est résident de l'un des Etats contractants a, dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice est résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice de ces dividendes. En pareil cas, les dispositions applicables sont celles de l'article 7.

8. Si une société qui est résident de l'un des Etats contractants tire des bénéfices ou un revenu de l'autre Etat contractant, cet autre Etat contractant ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes que la société verse à des personnes qui ne sont pas résidents de cet autre Etat, ni frapper les bénéfices non distribués de la société d'un impôt à ce titre, même si ces dividendes ou ces bénéfices non distribués sont constitués en totalité ou en partie de bénéfices ou de revenus produits dans cet autre Etat.

Article 11. INTÉRÊT

1. L'intérêt produit dans l'un des Etats contractants et versé à un résident de l'autre Etat contractant ne peut être imposé que dans cet autre Etat contractant.

2. Le terme «intérêt» désigne les revenus de fonds d'Etat, d'obligations d'emprunt (assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices) et de créances de toute nature, ainsi que tout autre revenu que la législation fiscale de l'Etat où il est produit assimile au revenu de sommes prêtées.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire de l'intérêt qui est résident de l'un des Etats contractants a, dans l'autre Etat contractant où l'intérêt est produit, un établissement stable auquel se rattache effectivement la créance génératrice. En pareil cas, les dispositions applicables sont celles de l'article 7.

4. Si, du fait de relations particulières qui existent entre le débiteur et le créancier, ou entre eux et un tiers, le montant de l'intérêt versé, eu égard à la créance au titre de laquelle il est versé, excède celui dont le débiteur et le créancier seraient convenus n'eussent été ces relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la part de versement qui est excédentaire demeure imposable conformément à la législation interne des Etats contractants, et compte dûment tenu des autres dispositions de la Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances produites dans l'un des Etats contractants et versées à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat contractant.

2. Le terme «redevances» désigne les rémunérations de toute nature versées en contrepartie de l'exploitation ou du droit d'exploitation d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique (y compris les films cinématographiques et les films ou enregistrements destinés à la radiodiffusion ou à la télévision), d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un

plan, d'une formule ou d'un procédé secrets ou en contrepartie de l'utilisation ou de la concession de l'utilisation d'un matériel industriel, commercial ou scientifique, ou d'une information concernant une opération industrielle, commerciale ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire des redevances qui est résident de l'un des Etats contractants a, dans l'autre Etat contractant où les redevances sont produites, un établissement stable auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateur. En pareil cas, les dispositions applicables sont celles de l'article 7.

4. Si, du fait des relations particulières qui existent entre le débiteur et le créancier, ou entre eux et un tiers, le montant des redevances, eu égard à l'usage, au droit d'usage ou à l'information en contrepartie desquelles elles sont versées, dépasse celui dont le débiteur et le créancier seraient convenus n'eussent été ces relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie de versement qui est excédentaire demeure imposable conformément à la législation des Etats contractants et compte dûment tenu des autres dispositions de la Convention.

Article 13. GAINS DE CAPITAL

1. Les gains produits par l'aliénation de biens immobiliers, au sens du paragraphe 2 de l'article 6, peuvent être imposés dans l'Etat contractant où ces biens sont sis.

2. Les gains produits par l'aliénation de biens mobiliers faisant partie d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des Etats contractants a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers faisant partie d'une installation permanente dont un résident de l'un des Etats contractants dispose dans l'autre Etat contractant aux fins de l'exercice d'une profession libérale, peuvent être imposés dans cet autre Etat. Il en va de même des gains produits par l'aliénation de cet établissement stable (que celui-ci soit aliéné isolément ou en même temps que l'entreprise tout entière) ou de cette installation permanente, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les gains produits par l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de tels navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant qui a le droit, aux termes des dispositions de l'article 8, d'imposer les bénéfices de ces opérations.

4. Les gains produits par l'aliénation de tous biens autres que ceux qui sont visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'aliénateur est résident.

5. Les dispositions du paragraphe 4 sont sans effet sur le droit de la Norvège de lever un impôt, conformément à sa législation interne sur les gains produits par l'aliénation d'actions d'une société norvégienne si ces actions sont la propriété d'une personne physique qui est résident de la Suède et qui a été résident de la Norvège au cours des cinq années précédant l'aliénation.

6. Les dispositions du paragraphe 4 sont sans effet sur le droit de la Suède de lever un impôt, conformément à sa législation interne, sur les gains qu'une personne physique qui est résident de la Norvège a tirés de l'aliénation d'actions dans une société dont les avoirs consistent essentiellement en biens immobiliers, à condition que l'intéressé ait été résident de la Suède au cours des cinq années précédant l'aliénation.

Article 14. ACTIVITÉS LUCRATIVES INDÉPENDANTES (PROFESSIONS LIBÉRALES)

1. Le revenu qu'un résident de l'un des Etats contractants tire de l'exercice d'une profession libérale ou d'une activité lucrative indépendante de nature analogue n'est imposable que dans cet Etat, à moins que l'intéressé utilise, pour ladite profession ou activité, une installation fixe qui se trouve habituellement à sa disposition dans l'autre Etat contractant. En pareil cas, ce revenu ne peut être imposé dans l'autre Etat que pour autant qu'il est imputable à ladite installation.

2. Constituent notamment des professions libérales les activités indépendantes de nature scientifique, littéraire, artistique, éducative ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. ACTIVITÉS SALARIÉES

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 17, 19 et 20 et du paragraphe 2 de l'article 21, les traitements, salaires ou rémunérations analogues qu'un résident de l'un des Etats contractants reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. En pareil cas, les rémunérations reçues à ce titre peuvent être imposées dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, la rémunération qu'un résident de l'un des Etats contractants reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant n'est imposable que dans le premier Etat :

- a) Si la durée du séjour ou des séjours de l'intéressé dans l'autre Etat contractant n'excède pas 183 jours au total au cours de l'exercice fiscal considéré;
- b) Si la rémunération est versée par un employeur, ou pour le compte d'un employeur, qui n'est pas résident de l'autre Etat contractant;
- c) Si en outre la rémunération n'est pas à la charge d'un établissement stable ou d'une installation fixe que l'employeur possède dans cet autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, la rémunération d'un emploi salarié exercé :

- a) A bord d'un navire suédois ou norvégien n'est imposable que dans l'Etat contractant dont ce navire bat pavillon; aux fins de la présente disposition, un navire étranger affrété coque-nue par une entreprise dont la direction effective est sise en Suède ou en Norvège est considéré, selon le cas, comme un navire suédois ou un navire norvégien;
- b) A bord d'un aéronef exploité en trafic international ou exploité par le consortium Scandinavian Airlines System (SAS) n'est imposable que dans l'Etat contractant dont le salarié est résident;
- c) A bord de bateaux de pêche ou de bateaux de chasse au phoque ou à la baleine n'est imposable que dans l'Etat contractant dont le salarié est résident; il en est de même si la rémunération perçue au titre de cette activité est versée sous forme d'une part déterminée du produit de la pêche ou de la chasse.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les traitements, salaires et autres rémunérations analogues qu'un résident d'une commune de l'un des Etats contractants qui est adjacente à la frontière internationale entre la Suède et la Norvège tire de prestations de services dans une commune frontalière de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat, à condition que l'intéressé séjourne habituellement au lieu où il a sa résidence permanente dans cet Etat.

Article 16. REVENU DE LA CONSTRUCTION OU DE L'ENTRETIEN DE BARRIÈRES À RENNES LE LONG DE LA FRONTIÈRE ENTRE LA SUÈDE ET LA NORVÈGE

1. Nonobstant les dispositions de l'article 15, le revenu qu'un résident de l'un des Etats contractants tire d'une activité lucrative exercée dans l'autre Etat contractant n'est imposable que dans le premier Etat si cette activité a trait à la construction ou à l'entretien des barrières à rennes le long des sections de la frontière entre la Suède et la Norvège indiquées dans l'accord visé au paragraphe 3.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 7, le revenu qu'une entreprise de l'un des Etats contractants tire d'activités exercées dans l'autre Etat contractant n'est imposable que dans le premier Etat si ces activités ont trait à la construction ou à l'entretien de barrières à rennes le long des sections de la frontière entre la Suède et la Norvège indiquées dans l'accord visé au paragraphe 3.

3. Les autorités compétentes des deux Etats contractants décideront d'un commun accord quelles sont les sections de la frontière internationale auxquelles les dispositions du présent article devront s'appliquer.

Article 17. RÉTRIBUTIONS DES MEMBRES DE CONSEILS D'ADMINISTRATION

1. Les tantièmes, jetons de présence ou autres rétributions analogues qu'un résident de l'un des Etats contractants perçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est résident de l'autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne concernent pas l'imposition des rétributions perçues en contrepartie de la prestation à la société de services autres que ceux qui font l'objet du paragraphe 1.

Article 18. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, le revenu que les professionnels du spectacle tels qu'artistes de la scène, de l'écran, de la radio ou de la télévision, musiciens ou sportifs tirent de l'activité qu'ils exercent en cette qualité peut être imposé dans l'Etat contractant où cette activité est exercée.

2. Les dispositions des articles 15, 17 et 19 s'appliquent aux rémunérations ou pensions versées en contrepartie de services fournis à l'occasion d'une activité industrielle ou commerciale exercée par l'un des Etats contractants ou l'une de ses autorités régionales ou communales.

Article 19. PENSIONS, RENTES ET PRESTATIONS DE SÉCURITÉ SOCIALE

1. Les pensions de retraite (à l'exception de celles qui sont visées au paragraphe 1 de l'article 20) et autres rémunérations analogues servies à un résident de l'un des Etats contractants en rétribution d'une activité salariée antérieure, ainsi que les rentes versées à ce résident ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les sommes versées par les services de sécurité sociale de l'un des Etats contractants, en application de la législation sociale de cet Etat, à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans le premier Etat.

3. Le terme «rente» désigne une somme déterminée, payable périodiquement à date fixe, la vie durant ou pendant une période qui est spécifiée ou qui peut être établie, en vertu d'une obligation contractée en contrepartie du versement d'un capital suffisant et intégralement versé en espèces ou en valeur appréciables en espèces.

Article 20. FONCTION PUBLIQUE

1. La rémunération, y compris une pension, versée, directement ou sur un fonds constitué à cet effet, par l'un des Etats contractants ou l'une de ses autorités régionales ou communales à un résident de l'autre Etat contractant en contrepartie de la prestation de services au premier Etat ou à une de ses autorités régionales ou communales peut être imposée dans cet Etat.

2. Les dispositions des articles 15, 17 et 19 s'appliquent aux rémunérations ou pensions versées en contrepartie de services fournis à l'occasion d'une activité industrielle ou commerciale exercée par l'un des Etats contractants ou l'une de ses autorités régionales ou communales.

Article 21. ETUDIANTS

1. Un étudiant ou un apprenti qui est ou qui était au moment de se rendre dans l'un des Etats contractants résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y faire des études ou d'y acquérir une formation est exonéré d'impôt dans le premier Etat en ce qui concerne les sommes qu'il reçoit pour son entretien, ses études ou sa formation, à condition que ces sommes lui soient versées de l'étranger.

2. Une personne qui fréquente une université ou un autre établissement d'enseignement de l'un des Etats contractants et qui exerce une activité salariée dans l'autre Etat contractant pendant 100 jours au plus au cours d'une année civile pour acquérir la formation pratique nécessaire à ses études est exonérée dans cet autre Etat contractant de l'impôt sur le revenu produit par cette activité salariée.

Article 22. AUTRES REVENUS

Sous réserve des dispositions des articles ci-dessus, le revenu, d'où qu'il provient, d'un résident de l'un des Etats contractants n'est imposable que dans cet Etat.

Article 23. FORTUNE

1. Les biens immobiliers, au sens du paragraphe 2 de l'article 6, qui sont constitutifs de la fortune, peuvent être imposés dans l'Etat contractant où ils sont sis.

2. Les dettes contractées au titre de biens immobiliers qu'un résident de l'un des Etats contractants possède dans l'autre Etat contractant sont déductibles de la valeur nette de ces biens.

3. Les biens immobiliers qui sont constitutifs de la fortune et font partie des avoirs d'un établissement stable d'une entreprise, ou d'une installation fixe servant à l'exercice d'une profession libérale, peuvent être imposés dans l'Etat contractant où l'établissement stable ou l'installation fixe sont sis.

4. Les navires ou aéronefs qui sont constitutifs de la fortune et sont exploités en trafic international et les biens mobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables que dans l'Etat contractant qui, conformément aux dispositions de l'article 8, a le droit d'imposer le revenu de cette activité.

5. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident de l'un des Etats contractants ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 24. METHODE APPLICABLE POUR EVITER LA DOUBLE IMPOSITION

1. Si un résident de la Norvège a un revenu ou possède une fortune qui, suivant les dispositions de la Convention, peut être imposé en Suède, la Norvège, sous réserve des dispositions des paragraphes 2 et 3, exonère d'impôt ce revenu ou cette fortune, mais elle peut, pour calculer le montant de l'impôt dû sur les autres

éléments de revenu ou de fortune de ce résident, appliquer le taux qui aurait été applicable si ledit revenu ou ladite fortune n'avait pas été exonéré.

2. Si un résident de la Norvège a un revenu qui, suivant les dispositions de l'article 10, peut être imposé en Suède, un montant égal à l'impôt acquitté en Suède est déductible de l'impôt norvégien sur le revenu. Toutefois, le montant déduit ne peut pas dépasser la part de l'impôt, calculée avant la déduction, qui correspond au revenu imposable en Suède.

3. Si les gains, au sens du paragraphe 5 de l'article 13, d'un résident de la Suède peuvent être imposés en Norvège, un montant égal à l'impôt sur les gains acquitté en Suède est déductible de l'impôt norvégien sur le revenu. Toutefois, le montant déduit ne peut pas dépasser la part de l'impôt norvégien, calculée avant la déduction, qui correspond aux gains en question.

4. Sous réserve des dispositions du paragraphe 5, si un résident de la Suède a un revenu ou possède une fortune qui, suivant les dispositions de la Convention, peut être imposé en Norvège :

- a) Un montant égal à l'impôt sur le revenu acquitté en Norvège est déductible de l'impôt suédois sur le revenu;
- b) Un montant égal à l'impôt sur la fortune acquitté en Norvège est déductible de l'impôt suédois sur la fortune.

Toutefois, le montant déduit ne peut, dans l'un et l'autre cas, dépasser la part de l'impôt suédois, calculée avant la déduction, qui correspond, selon le cas, au revenu ou à la fortune qui peut être imposé en Norvège.

5. Si un résident de la Suède a un revenu ou possède une fortune qui, suivant les dispositions de la Convention, ne peut être imposé qu'en Norvège, ce revenu ou cette fortune est exonéré de l'impôt suédois. La Suède peut toutefois, pour calculer le montant de l'impôt dû sur les autres éléments de revenu ou de fortune de ce résident, appliquer le taux qui aurait été applicable si ledit revenu ou ladite fortune n'avait pas été exonéré.

6. Si les gains, au sens du paragraphe 6 de l'article 13, d'un résident de la Norvège peuvent être imposés en Suède, un montant égal à l'impôt sur les gains acquitté en Norvège est déductible de l'impôt suédois sur le revenu. Toutefois, le montant déduit ne peut pas dépasser la part de l'impôt suédois, calculée avant la déduction, qui correspond aux gains en question.

Article 25. NON-DISCRIMINATION

1. Aucun ressortissant de l'un des Etats contractants, quel que soit l'Etat dont il est résident, n'est assujéti dans l'autre Etat contractant à une imposition ou à une obligation s'y rapportant qui serait autre ou plus lourde que l'imposition et les obligations s'y rapportant auxquelles est ou peut être assujéti, dans les mêmes conditions, un ressortissant de cet autre Etat. Les dispositions de l'article 1 de la Convention ne limitent pas l'application des dispositions du présent paragraphe.

2. Si une entreprise ou un résident de l'un des Etats contractants a un établissement stable ou une installation fixe dans l'autre Etat contractant, cette entreprise ou ce résident ne peut pas être assujéti, dans cet autre Etat, à une imposition moins favorable que celle qui frappe une entreprise ou un résident de cet autre Etat qui exerce la même activité.

La présente disposition ne peut pas être interprétée comme faisant obligation à l'un des Etats contractants d'accorder aux résidents de l'autre Etat contractant, en raison de leur situation personnelle ou de leurs charges de famille, les abattements, dégrèvements ou réductions qu'il accorde à ses propres résidents, ni comme donnant

à une société qui est résident de l'un des Etats contractants le droit de prétendre à l'exonération fiscale dans l'autre Etat contractant pour les dividendes ou autres rémunérations qu'elle verse.

Les dispositions du présent paragraphe ne peuvent non plus empêcher l'un des Etats contractants d'imposer, conformément à sa législation, les bénéficiaires d'un établissement stable si cet établissement stable appartient à une société par actions ou à une société de statut semblable qui est résident de l'autre Etat contractant. Toutefois, le taux d'imposition sera le même que celui qui s'applique aux bénéficiaires non distribués des sociétés par actions ou des sociétés semblables qui sont résidents du premier Etat.

3. Aucune entreprise de l'un des Etats contractants dont le capital est, en totalité ou en partie, détenu ou contrôlé, directement ou indirectement, par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant n'est assujettie dans le premier Etat à une imposition ou à une obligation s'y rapportant qui serait autre ou plus lourde que l'imposition ou les obligations s'y rapportant auxquelles est ou peut être assujettie une entreprise analogue du premier Etat.

4. Les dispositions du présent article ne seront pas interprétées comme faisant obligation à la Norvège d'accorder aux ressortissants suédois qui ne sont pas nés en Norvège de parents norvégiens le bénéfice des exonérations fiscales spéciales auxquelles les ressortissants norvégiens et les personnes nées en Norvège de parents norvégiens (personnes possédant l'*innfodsrett* norvégien) peuvent prétendre en vertu du paragraphe 2 de l'article 22 de la loi sur l'impôt national du 18 août 1911 et du paragraphe 2 de l'article 17 de la loi sur l'impôt municipal du 18 août 1911.

5. Aux fins du présent article, le terme « imposition » désigne tout impôt quelle que soit sa nature ou sa dénomination.

Article 26. PROCÉDURE AMIABLE

1. Si un résident de l'un des Etats contractants estime que les mesures prises par l'un des Etats contractants ou par les deux entraînent ou peuvent entraîner pour lui une imposition qui serait incompatible avec les dispositions de la Convention, il peut, sans préjudice des voies de droit interne, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont il est résident.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution, de régler la question par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition qui serait incompatible avec les dispositions de la Convention.

3. Les autorités compétentes des deux Etats contractants s'efforceront, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes que pourrait susciter l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se consulter en vue d'éviter la double imposition dans les cas que la Convention ne prévoit pas. Les autorités compétentes peuvent également chercher une solution raisonnable aux problèmes non traités par la Convention qui pourraient se poser, au sujet d'impôts directs sur les revenus ou sur la fortune du fait de divergences entre les principes appliqués par les deux Etats aux fins du calcul de l'impôt ou pour d'autres raisons.

4. Les autorités compétentes des deux Etats contractants peuvent se mettre directement en rapport en vue de parvenir à l'entente visée dans les paragraphes précédents. S'il paraît utile à cet effet de procéder verbalement à un échange de vues,

cet échange de vues peut avoir lieu au sein d'une commission composée de leurs représentants.

Article 27. AGENTS DIPLOMATIQUES ET CONSULAIRES

1. La Convention est sans effet sur les privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou consulaires en vertu des règles générales du droit ou de conventions particulières.

2. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 de l'article 4 de la Convention, un agent diplomatique ou consulaire (hormis un consul honoraire) ou un membre d'une mission permanente de l'un des Etats contractants, en poste dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers, est réputé aux fins de la Convention résident de l'Etat d'envoi, à condition :

- a) Qu'il ne soit pas ressortissant de l'Etat accréditaire;
- b) Qu'il ne soit pas, en vertu des règles du droit international, assujéti à l'impôt de l'Etat accréditaire en ce qui concerne le revenu qu'il tire de sources extérieures à cet Etat.

Article 28. SOCIÉTÉ ANONYME LUOSSAVAARA-KIIRUNAVAARA

La Convention ne modifie pas l'Accord conclu entre la Suède et la Norvège relatif aux principes de la répartition du revenu de la société anonyme Luossavaara-Kiirunavaara aux fins de l'imposition, signé à Oslo le 31 octobre 1962¹.

Article 29. EXTENSION DU CHAMP D'APPLICATION

1. La Convention peut être étendue, dans son intégralité ou avec les modifications nécessaires, à toute partie du territoire norvégien qui est expressément exclue de son champ d'application aux termes des dispositions du paragraphe 1, alinéa a, de l'article 3 et où sont levés des impôts à peu près similaires à ceux qui en font l'objet. Cette extension prend effet à la date et sous réserve des modifications ou conditions, y compris les conditions de dénonciation, qui peuvent être précisées et convenues par les deux Etats contractants dans des notes échangées par la voie diplomatique.

2. A moins que les deux Etats contractants n'en soient convenus autrement, si la Convention est dénoncée par l'un d'eux en vertu de l'article 31, elle cesse également de s'appliquer, dans les conditions prévues à cet article, à toute partie du territoire auquel elle a été étendue conformément au présent article.

Article 30. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. La Convention est sujette à ratification et les instruments de ratification seront échangés à Oslo, dans les meilleurs délais.

2. La Convention entrera en vigueur après l'échange des instruments de ratification et ses dispositions s'appliqueront, en ce qui concerne les revenus, dès le 1er janvier 1972, et en ce qui concerne la fortune, dès l'année d'imposition commençant en 1973.

3. La Convention conclue entre le Royaume de Suède et le Royaume de Norvège tendant à éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Stockholm le 27 septembre 1956², et son Avenant, signé à Stockholm le 21 mai 1959³, cesseront d'avoir effet à la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur conformément au paragraphe 2.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 466, p. 361.

² *Ibid.*, vol. 261, p. 71.

³ *Ibid.*, vol. 348, p. 355.

Article 31. DÉNONCIATION

La Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par l'un des Etats contractants.

Chacun des Etats contractants peut la dénoncer en adressant à l'autre par la voie diplomatique, le 30 juin au plus tard de l'année civile mais cinq ans au moins après la date de son entrée en vigueur, une notification écrite à cet effet. En pareil cas, la Convention cesse d'être applicable :

- a) S'agissant du revenu, dès le 1er janvier de l'année civile immédiatement postérieure à l'année de la dénonciation, et
- b) S'agissant de l'impôt sur la fortune, dès la deuxième année civile immédiatement postérieure à l'année de la dénonciation.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

FAIT à Stockholm le 1er novembre 1971, en deux exemplaires en langues suédoise et norvégienne, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume de Suède :

CARL LIDBOM

Pour le Gouvernement du Royaume de Norvège :

HENR. A. BROCH
